

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ
Α' ΚΑΙ Β' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ
ΘΕΜΑ Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ
ΑΙΩΝΕΣ.

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ.

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΟΜΑΔΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1η Ομάδα. Η ενδυμασία στην Αρχαία Ελλάδα.

- 1. Κουνέλης Άγγελος**
- 2. Μαραγκόπουλος Αντώνης**
- 3. Φλογεράς Παναγιώτης**

2η Ομάδα. Η ενδυμασία τον Μεσαίωνα.

- 1. Μπουφογιάννης Γιαννης**
- 2. Πήττα Αγγελική**
- 3. Σουβαλιώτη Αθηνά**

3η Ομάδα. Η μόδα τον 19ο αιώνα.

- 1. Νιάχου Γεωργία.**
- 2. Νικολαΐδου Χρυσάνθη**
- 2. Τόλιας Βασίλης.**

4η Ομάδα. Η μόδα από το 1920-1980

- 1. Βασιλείου Αλέξανδρος**
- 2. Βουρνά Μελίνα.**
- 3. Λάζαρη Φωτεινή**

5η Ομάδα. Η μόδα από το 1980 έως και σήμερα.

- 1. Θεοδωρόπουλος Γιώργος**
- 2. Κοτσίνης Βαγγέλης**
- 3. Σπηλιόπουλος Σωτήρης**

ΟΜΑΔΑ: Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ



ΘΕΜΑ ΕΝΟΤΗΤΑΣ:

- Η ΕΝΔΥΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ (ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΙ)
- ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΝΔΥΜΑΤΟΣ
- Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ

ΜΕΛΗ ΟΜΑΔΑΣ:

- ΚΟΥΝΕΛΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
- ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
- ΦΛΟΓΕΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ενδυμασία είναι ένα θέμα που απασχολεί πολλούς ανθρώπους. Πολλοί ασχολούνται με την ενδυμασία γι' αυτό και συνεχώς εξελίσσεται. Αυτό που μας ώθησε να ασχοληθούμε με το θέμα της ενδυμασίας είναι ότι και εμείς θέλουμε να μάθουμε τι είναι «ενδυμασία». Εξάλλου η ενδυμασία ενδιέφερε τους ανθρώπους από τα αρχαία χρόνια.

Σήμερα για πολλούς είναι τρόπος ζωής. Η ενδυμασία εμφανίζεται με ποικίλους τρόπους, δέχεται πολλές μορφές και άπειρες διαστάσεις και λαμβάνει τις μεγαλύτερες και πλέον εύκολες αλλαγές. Αποτελεί αναπόσπαστο, στενά οικείο και απόλυτα αναγκαίο στοιχείο για τον άνθρωπο δίνοντάς του διαρκή ανανέωση, αυτοπεποίθηση και ασφάλεια. Μέσα από αυτήν ο άνθρωπος δημιουργεί προσωπικότητα και γίνεται το ξεχωριστό και μοναδικό πλάσμα στον κόσμο που ζει και κινείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ: ΓΕΝΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Με τον όρο ενδυμασία εννοούμε το σύνολο των 'ενδυμάτων' για την εξωτερική εμφάνιση του ανθρώπου, ενώ ο όρος ένδυμα καλύπτει κάθε αντικείμενο κατασκευασμένο από οποιοδήποτε υλικό, κατεργασμένο ή όχι, έστω όμως να ικανοποιεί τους λόγους για τους οποίους χρησιμοποιείται. Το ένδυμα ή η ένδυση περικλείει κάθε τροποποίηση του παρουσιαστικού ενός ατόμου από τα ρούχα και τα αξεσουάρ μέχρι το μακιγιάζ, το χτένισμα, τα κοσμήματα, τη στάση, τα εσώρουχα, τις βάτες, ακόμη και την χειρουργική αλλαγή.

Γενικότερα, η ενδυμασία παρουσιάζεται με ποικίλους τρόπους λαμβάνει πολλές μορφές και άπειρες διαστάσεις και δέχεται τις μεγαλύτερες πλέον αλλαγές. Επίσης είναι το σύνολο των διάφορων αντικειμένων που φοράει ο άνθρωπος με σκοπό την προστασία της

ζωής του. Αποτελεί αναπόσπαστο, στενά οικείο και απόλυτα αναγκαίο στοιχείο για τον άνθρωπο, προσφέροντάς του διαρκή ανανέωση, ασφάλεια και αυτοπεποίθηση. Μέσα από αυτή, ο άνθρωπος δημιουργεί προσωπικότητα και γίνεται ξεχωριστό και μοναδικό πλάσμα στον κόσμο που ζει και κινείται.

Επίσης, η ενδυμασία αποτελεί σημείο ταυτότητας, αναγνώρισης και αναφοράς, έλξης και γοητείας, αποστροφής και εκφοβισμού, συμβολικό στοιχείο, πομπό και δέκτη μηνυμάτων.

Το ένδυμα αποτελεί μια δυναμική μορφή πολιτισμού με ιστορική, κοινωνική, βιομηχανική, ψυχολογική, οικονομική διάσταση και είναι κομμάτι αυτογνωσίας. Η συνάντηση παλαιότερων με νέες αισθητικές αξίες, μπορεί να οδηγήσει σε μετεξέλιξη παραδοσιακών μορφών τέχνης προς σύγχρονες. Η ιστορική εξέλιξη της ενδυμασίας υποδηλώνει την εξέχουσα θέση που κατέχει η ενδυμασία στη ζωή του ανθρώπου. Σε κάθε στάδιο της εξελικτικής πορείας της ενδυμασίας, συναντούμε διαφορετικές ενδυματολογικές τεχνικές και αρκετά συνδεδεμένες με τις επικρατούσες ιστορικές, κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές συνθήκες.

Τέλος ,το ένδυμα σε αρκετές περιπτώσεις χρησιμοποιήθηκε προκειμένου να βοηθήσει το άτομο να επιτύχει τα αισθητικά ιδεώδη της εποχής του.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΝΔΥΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ



Ο πανάρχαιος πρόγονος από την αρχή της ζωής του επιδίωξε να καλύψει τις βασικές του ανάγκες. Σε πρώτο στάδιο, άρχισε να αναζητά τρόπους να καλύψει και να προστατέψει το σώμα του από τις καιρικές συνθήκες (το κρύο, τη βροχή κ.α.). Έπειτα, οι λόγοι για τους οποίους επινοήθηκε το ένδυμα δεν πρέπει να ήταν αποκλειστικά πρακτικοί, εφόσον συναντούμε τον άνθρωπο ντυμένο και σε τόπους, όπου δεν το επέβαλαν.

Πολλοί προϊστοριολόγοι υποστηρίζουν ότι σε δεύτερο στάδιο, ο άνθρωπος φόρεσε ρούχα για να καλύπτει το πρόσωπό του από εχθρικά στοιχεία που περιέβαλλαν τη ζωή του.

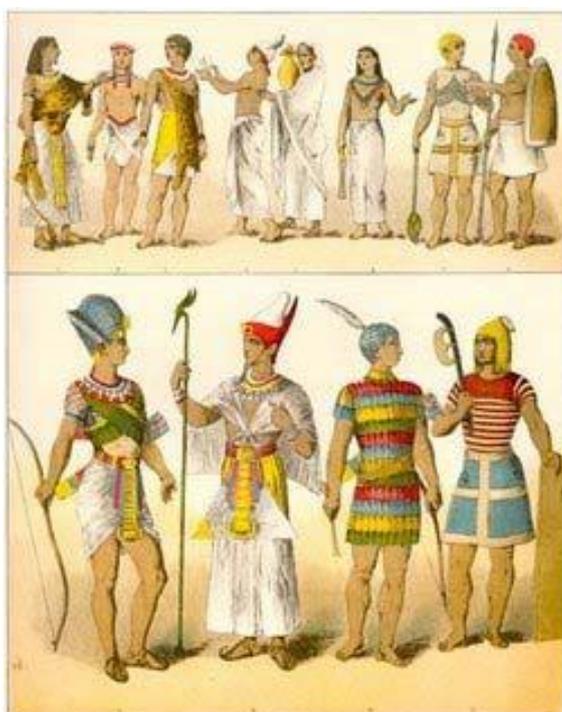
Σε τρίτο στάδιο ο άνθρωπος προσπάθησε να ταυτιστεί με ορισμένα ζώα, θεότητες ή άλλους ανθρώπους. Ο άνθρωπος αυτής της εποχής συνήθιζε το τατουάζ και το βάψιμο του προσώπου και του σώματος. Ο εξοπλισμός του σώματος αποτέλεσε μια ακόμη βασική αιτία χρησιμοποίησης του ενδύματος από τον άνθρωπο για να ικανοποιήσει την φιλαρέσκειά του.

Σε τέταρτο στάδιο η επιθυμία του ανθρώπου ήταν να δείξει την κοινωνική του θέση την δύναμη ώστε να ξεχωρίσει μέσω της

ενδυμασίας του από το κοινωνικό σύνολο. Ακόμη είναι πολύ πιθανό να ήθελε να εντυπωσιάσει, να εκφοβίσει και να νικήσει τους εχθρούς του μέσα από το ένδυμά του.

Ως έναν μεγάλο βαθμό ο άνδρας έκανε φανερή την οικονομική και κοινωνική θέση του. Μετά από την Γαλλική και στη συνέχεια την βιομηχανική επανάσταση απέρριψε την τάση να κυριαρχεί και να υπογραμμίζει την ταξική μέσω της ενδυμασίας του.

Στη σύγχρονη εποχή, πάντως, οι άνδρες έχουν ανακτήσει κάποιο μέρος του <<ναρκισσισμού>> τους και ντύνονται πιο επιδεικτικά και φανταχτερά.



ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΡΟΥΧΩΝ: ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΥΛΕΣ

ΒΑΜΒΑΚΙ

Μια από τις πιο σημαντικές πρώτες ύλες που χρησιμοποιείται για την κατασκευή ρούχων είναι το βαμβάκι. Το βαμβάκι είναι ένα πολύ άνετο, απαλό και συνηθισμένο φυσικό υλικό. Έχει αρκετά πλεονεκτήματα κι ένα από αυτά είναι ότι δεν λιώνει όταν βρίσκεται κοντά σε φωτιά κι έτσι είναι δύσκολο να καεί.

Το βαμβάκι στα παλιά χρόνια ξεκίνησε από την Ασία και την Αφρική και καλλιεργείται κυρίως για τις ίνες του. Στην Ελλάδα το βαμβάκι για πρώτη φορά ήρθε από την Ασία το 325 π. Χ. Στη συνέχεια εξαπλώθηκε και στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες της Μεσογείου. Τα παλιά χρόνια το βαμβάκι το ανέφεραν ως δέντρο και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα ότι καλλιεργούσαν δενδροειδείς ποικιλίες βαμβακιού.

Η καλλιέργεια του βαμβακιού άρχισε στην Ελλάδα από την εποχή του Πausανία το 2 μ. Χ. Στην υφαντουργία οι ίνες του αποτελούν την κυριότερη ύλη. Τα βαμβακερά υφάσματα είναι άριστης ποιότητας αν και στην σημερινή εποχή τα έχουν αντικαταστήσει με συνθετικά υλικά που βέβαια συμφέρουν διότι κοστίζουν λιγότερο. Η Κίνα έχει την μεγαλύτερη παραγωγή βαμβακιού στον κόσμο. Μετά ακολουθούν η Ινδία, οι Η.Π.Α, η Ρωσία, το Πακιστάν και η Βραζιλία. Στην Ελλάδα καλλιεργούνταν περίπου 4.300.000 στρέμματα το 2000 και η ετήσια παραγωγή έφτασε τους 435.000 τόνους. Το μεγαλύτερο ποσοστό του Ελληνικού βαμβακιού καταναλώνεται εγχώρια ενώ το υπόλοιπο συνήθως εξάγεται σε μορφή νημάτων. Από το 2008 λόγω της μικρότερης προσφοράς οι τιμές του βαμβακιού έχουν αυξηθεί.

Οι χώρες της υποσαχάρειας ζώνης (π. χ Αφρική) επέφεραν αυξημένες τιμές για το βαμβάκι σε σύγκριση με τις παγκόσμιες τιμές.

Άρα αυτό το μερίδιο των χωρών στο παγκόσμιο εμπόριο έχει σημειώσει πτώση από αυτό που ήτανε το 2003 και 2004. Σχεδόν όλο το εμπόριο βαμβακιού επιτελείται με βάση το δολάριο Αμερικής. Με το ευρώ είναι περίπου το διπλάσιο από το δολάριο. Αποτέλεσμα ήταν να μειωθεί η παραγωγή και οι εξαγωγές να μικρύνουν παρόλο που το παγκόσμιο εμπόριο δυνάμωνε.



ΜΕΤΑΞΙ

Το μετάξι είναι μια από τις πιο σημαντικές υφαντικές ίνες που παράγει η κάμπια του μεταξοσκώληκα για να περάσει μια συγκεκριμένη φάση στην μεταμόρφωσή της. Η παραγωγή του ακατέργαστου μεταξιού φτάνει περίπου στις 30.000 τόνους τον χρόνο. Η μεγαλύτερη χώρα στην παραγωγή μεταξιού είναι πρώτα η Ιαπωνία και μετά η Κίνα. Τελευταία έχει μειωθεί η παραγωγή λόγω του τεχνικού μεταξιού και των συνθετικών υλικών. Στην Ελλάδα η παραγωγή από 3.000 μειώθηκε και έφτασε τους 630 τόνους με κίνδυνο να μειώνεται συνεχώς.



ΛΙΝΑΡΙ

Το λινάρι διαθέτει κλωστικές ίνες από τις οποίες κατασκευάζονται λινά υφάσματα.

Έρχεται από την Ασία και είναι ένα από τα αρχαιότερα κλωστικά φυτά. Στις πυραμίδες ορισμένες φορές οι μούμιες ήτανε τυλιγμένες με ύφασμα από λινάρι. Το λινάρι διαδόθηκε από την Αίγυπτο και μετά στις άλλες χώρες της Μεσογείου και αργότερα στην υπόλοιπη Ευρώπη. Τα λινά υφάσματα είναι εξαιρετικής ποιότητας, έχουνε ελαστικότητα και σκληρή υφή και αυτός είναι ένας λόγος που τα λινά υφάσματα τσαλακώνονται εύκολα και είναι αρκετά δύσκολα στο σιδέρωμα. Το λινάρι έχει την δυνατότητα να απορροφά και να απελευθερώνει υγρασία γι' αυτό τα λινά είναι εξαιρετικά δροσερά. Εκτός από ενδύματα αυτό το υλικό μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για επένδυση επίπλων.

Στην Ελλάδα όμως η παραγωγή του περιορίζεται στη Μεσσηνία γιατί είναι σε μικρή έκταση.



ΠΟΛΥΕΣΤΕΡΑΣ/ ΒΑΜΒΑΚΙ

Είναι ένα πολύ ανθεκτικό υλικό διότι είναι ένας συνδυασμός βαμβακιού και του πολυεστέρα και βοηθά να κρατιούνται τα ρούχα για πολύ καιρό χωρίς να έχουν υποστεί καμία φθορά. Το χρώμα και το σχήμα των ρούχων εξαρτώνται από το βαμβάκι που έχει την δυνατότητα να αναπνέει σε συνδυασμό την ανθεκτικότητα του πολυεστέρα. Γι' αυτό τα ρούχα που έχουν κατασκευαστεί με πολυεστέρα/βαμβάκι είναι ιδανικά για τα άτομα που κάνουν σκληρή δουλειά και χρειάζονται ανθεκτικότητα στα ρούχα.

ΜΑΛΛΙ(ΕΡΙΟ)

Το μαλλί παράγεται κυρίως από το πρόβατο. Μερικές φορές μπορεί όμως να παράγεται και από το τρίχωμα της κασίκας, της καμήλας, κλπ. Το μαλλί είναι κακός αγωγός λόγω του ότι το μαλλί απορροφά την υγρασία. Οι βασικές κατηγορίες στις οποίες κατατάσσονται τα μάλλινα υφάσματα είναι οι εξής: Κασμίρια, Αλπακά, Βικούνια, Μοχέρ, Καμηλό.



ΝΑΙΛΟΝ

Πρώτη ύλη του νάιλον είναι η φαινόλη. Οι ίνες του είναι αρκετά ελαστικές και ελαφριές και έχουν μεγαλύτερη αντοχή από τις ίνες του μεταξιού.



ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ



Η ενδυμασία των αρχαίων ελλήνων όπως και ο πολιτισμός τους άλλαξε στη διάρκεια της Αρχαϊκής εποχής(750-500 π. Χ),της κλασικής(500-323 π. Χ), και της ελληνιστικής(323-30 π. Χ).

Την περίοδο της Αρχαϊκής εποχής τα υφάσματα διακοσμούσαν σε όλη τους την επιφάνεια με σχέδια καθώς και με διαφορές παραστάσεις μορφών. Η αρχαϊκή εποχή διατηρεί πολλά στοιχεία από τη γεωμετρική περίοδο από τα στυλιζαρισμένα γεωμετρικά μοτίβα που διακοσμούν τους ναούς, τα κεραμικά, τις ασπίδες, τα κοσμήματα, τα υφάσματα και ό,τι αφορά την ενδυμασία των Ελλήνων.

Την περίοδο της κλασικής εποχής το ένδυμα ήταν αρκετά πρωτότυπο και αρμονικό.

Σαν γυναικείο ένδυμα επικρατούσε ο πέπλος, ένα μεγάλο ορθογώνιο τεμάχιο μάλλινου υφάσματος. Στον τομέα της τέχνης η μεταβολή αρχίζει να διαφαίνεται καθαρά γύρω στο 500 π. Χ και δεν μπορεί να είναι άσχετη προς τις πολιτικές και πνευματικές ανακατατάξεις των τελευταίων χρόνων του 6ου αι., οι οποίες στην Αθήνα παίρνουν πολύ συγκεκριμένη μορφή με την εγκαθίδρυση της δημοκρατίας και την γέννηση της τραγωδίας... Η δημοκρατία και η τραγωδία εκφράζουν μια πνευματική στάση που μαρτυρεί πως η γόνιμη

διεργασία των αρχαϊκών χρόνων οδήγησε τον άνθρωπο στην αποδέσμευσή του από τον γοητευτικό μύθο...

Σχετικά με την ένδικη ενδυμασία ο δωρικός χιτώνας των ανδρών είναι κοντός μέχρι τα γόνατα περίπου. Στερεώνεται με περόνες στους ώμους και ζώνη στην μέση. Δε σχηματίζει απόπτυγμα όπως των γυναικών και μπορεί να στερεωθεί μόνο στον έναν ώμο οπότε και ονομάζεται εξωμής ή ετερομάσχαλος χιτώνας. Ο χιτώνας αυτός φοριέται στις καθημερινές τους ασχολίες στα χωράφια, περισσότερο από εργάτες και δούλους, για να διευκολύνονται στις γρήγορες κινήσεις. Οι πολεμιστές κάτω από την πανοπλία τους που είναι διακοσμημένη στο στήθος και στους ώμους φορούν κοντούς χιτώνες.

Επίσης φέρουν μεταλλικές ή δερμάτινες περικνημίδες για την προστασία των ποδιών τους.

Παράλληλα η γυναικεία ενδυμασία είχε βασικό γυναικείο ένδυμα τον δωρικό και τον ιωνικό χιτώνα. Ο δωρικός είναι από βαρύ μάλλινο ύφασμα που πέφτει έτσι, ώστε να σχηματίζονται φυσικές φαρδιές καλογραμμένες παράλληλες πτυχές. Ο ιωνικός από λινό λεπτό ύφασμα, μερικές φορές διάφανο, πέφτει παρουσιάζοντας ένα φανταστικό παιχνίδι από μικρές ανήσυχες πτυχές. Και οι δύο χιτώνες φθάνουν μέχρι τα πόδια χαμηλά, αλλά μια λεπτή ζώνη ανεβάζει το περίσσιο μάκρος του χιτώνα δημιουργώντας μια αναδίπλωση, τον κόλπο. Ο ιστορικός Ηρόδοτος μας γνωρίζει όμως γιατί επεκράτησε ο ιωνικός χιτώνας ως το κύριο γυναικείο ένδυμα.

Η αριστοκρατική αυτάρκεια του Κούρου και της Κόρης με την γοητεία των εράσμιων μορφών, την εξωστρεφή επίδειξη της σωματικής και ψυχικής τους αρετής και την ανέφελη ενατένιση του κόσμου, δεν θα επιζήσει πέρα από τα τελευταία χρόνια του 6ου αι.

Τέλος στην ελληνιστική περίοδο τα χρώματα απέκτησαν μια ζωντάνια έγιναν λαμπρότερα και χρησιμοποιήθηκαν πολλά ανάμικτα χρώματα κυρίως το ιώδες η αλλιώς βιολετί.

Οι Αρχαίοι Έλληνες είχαν στην διάθεσή τους μαλλί, λινό και δέρμα για την κατασκευή των ενδυμάτων τους. Το μετάξι ήταν γνωστό αλλά κόστιζε μια περιουσία και ήταν προνόμιο μόνο των πλουσίων και των μοναρχών. Οι κατακτητικές εξερευνήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου έως την Ινδία εισήγαγαν το βαμβάκι.

Ο Ελληνικός Πολιτισμός επηρέασε τον κόσμο στη εποχή της ακμής του αλλά σε πείσμα πολλών εξακολουθεί να τον επηρεάζει μέχρι σήμερα. Ένας από τους τομείς που Αρχαίοι Έλληνες μας επηρεάζουν μέχρι σήμερα είναι φυσικά και η ενδυμασία. Πρώτοι που επηρεάστηκαν ήταν οι Ρωμαίοι. Ο Μάρκος Αντώνιος σύμφωνα με τον Πλούταρχο φέρεται να έτρεφε μεγάλη συμπάθεια για την Ελληνική μόδα της εποχής του.

Ακολούθησαν οι καλλιτέχνες της Αναγέννησης. Στην αρχή το ενδιαφέρον τους περιοριζόταν στη μελέτη της διασωθείσας Αρχαίας Ελληνικής Τέχνης για να την μεταφέρουν στα δικά τους έργα. Μερικοί προχώρησαν στην ανακατασκευή ενδυμάτων ως κουστούμια για τα θεατρικά έργα που έτερπαν τους δυνάστες της Αναγέννησης.

Διασκευασμένη από την αισθητική των καλλιτεχνών της Αναγέννησης και του Μπαρόκ, η αρχαία ελληνική ενδυμασία επιβίωσε μέσα από αυτά τα καλλιτεχνικά δημιουργήματα.

Η ελληνική τέχνη πάντοτε θα εμπνέει τις επόμενες γενιές, που θα ζητάνε να βρουν τον αληθινό δρόμο της καθαρής και υψηλής αισθητικής, της αισθητικής που θα εκφράζεται με την απλότητα και την ελευθερία του πνεύματος χωρίς να δεσμεύει τη σωστή λειτουργία του σώματος.



Ιστορία και τύποι

Αν και δεν έχει διατηρηθεί κάποιο ρούχο μέχρι τις μέρες μας, αντλούμε πληροφορίες από άλλα ευρήματα όπως αγάλματα, αγγεία και άλλες καλλιτεχνικές απεικονίσεις. Τα ρούχα ήταν, σχεδόν αποκλειστικά, χειροποίητα φτιαγμένα στο σπίτι και χρησιμοποιούνταν και ως κλινοσκεπάσματα ή στρωσίδια. Παρά την γενική αντίληψη ότι τα ρούχα ήταν όλα λευκά, στην πραγματικότητα, σύμφωνα με ίχνη χρωμάτων σε **αγάλματα** και από συμπεράσματα βάσει αγγείων, τα υφάσματα που φορούσαν οι αρχαίοι Έλληνες είχαν αρκετά έντονα χρώματα και τα ρούχα ήταν περίτεχνα διακοσμημένα. Άνδρες και γυναίκες φορούσαν ένα εσωτερικό ρούχο, είτε τον πέπλο είτε τον χιτώνα, και ένα εξωτερικό, το ιμάτιον. Ο πέπλος ήταν από πιο βαρύ **ύφασμα**, μάλλινος συνήθως ενώ ο χιτώνας ήταν ελαφρύτερος, από λινό ύφασμα. Εφάρμοζαν στο σώμα με την βοήθεια **πόρπης** ή/και **ζώνης**. Αν τραβούσε κανείς τον πεπλο προς τα πάνω κάτω από την ζώνη, το άνω μέρος φαινόταν σαν ξεχωριστή μπλούζα και αυτό λεγόταν **κόλπος**. Επίσης μπορούσε να φορεθεί ένα πχ Δωρικός χιτώνας πάνω από έναν Ιωνικό δημιουργώντας ένα δημοφιλές (μοδάτο) αποτέλεσμα για τις γυναίκες της εποχής. Ο χιτώνας των ανδρών ήταν συνήθως πιο κοντός, έφτανε το πολύ μέχρι το γόνατο.

Το **στροφίον**, είδος εσωρούχου, και το **επίβλημα** (εσάρπα) μπορούσαν να φορεθούν και εξωτερικά.

Οι επίσης άνδρες φορούσαν ένα καπέλο, τον **πέτασο**, ενώ οι γυναίκες φορούσαν πιο συχνά ένα διάδημα (διά + δένω) το στεφάνι.

Έξω από την οικία τους φορούσαν **σανδάλια** από δέρμα, μπότες και άλλα υποδήματα, ενώ μέσα κυκλοφορούσαν περισσότερο ξυπόλυτοι αν και υπήρχε και υπόδημα που χρησίμευε όπως οι σημερινές παντόφλες.

Τα αρχαία υφάσματα προέκυπταν από τις βασικές πρώτες ύλες, ζωικές, φυτικές ή και μεταλλικές, με κυριότερες το μαλλί, το λινάρι και το μετάξι. Για την ύφανση των πρώτων αυτών υλών χρησιμοποιούνταν ο κάθετος αργαλειός με βάρη. Τα υφάσματα που προέκυπταν, ανάλογα με το είδος του ενδύματος για το οποίο προορίζονταν, ράβονταν με

ραφίδες ή βελόνες, χάλκινες, σιδερένιες ή οστέινες. Σε αντίθεση με τη μινωική και τη μυκηναϊκή εποχή κατά τη διάρκεια των οποίων για την παραγωγή των ρούχων απαιτούνταν ειδικό ράψιμο και κόψιμο, από την αρχαϊκή εποχή και εξής τα ενδύματα είχαν ως βάση τους ένα ύφασμα σε ορθογώνιο σχήμα, έτσι όπως αυτό έβγαινε από τον αργαλειό ή άλλοτε περισσότερα κομμάτια ραμμένα μαζί.

Οι βασικοί τύποι των ελληνικών ενδυμάτων παρέμειναν ίδιοι για πάρα πολλούς αιώνες. Λόγω της απλής βασικής τους μορφής μπορούσαν να διαφοροποιηθούν εύκολα ως προς το διάκοσμο ή τον τρόπο που ήταν διπλωμένα ή ζωσμένα ανάλογα με τη μόδα της εποχής.

Τεχνικές κατασκευής

Οι βασικοί τύποι των αρχαίων ενδυμάτων ήταν οι εξής:

Πέπλος

Ο μάλλινος **πέπλος**, γυναικείο ένδυμα, διαμορφώνονταν μέσα από ένα ορθογώνιο ύφασμα το οποίο δεν χρειαζόταν καν να ραφτεί. Το ύφασμα διπλωνόταν στο ένα τρίτο περίπου του ύψους του μία φορά προς τα έξω σχηματίζοντας έτσι έναν υφασμάτινο όγκο, το *απόπτυγμα*, που έπεφτε προς τα έξω στην πλάτη και το στήθος. Η κλειστή πλευρά του υφάσματος βρισκόταν συνήθως στην αριστερή πλευρά του σώματος. Με πόρπες και περόνες καρφιτσώνονταν η επάνω παρυφή του υφάσματος με τέτοιο τρόπο ώστε να δημιουργείται άνοιγμα για το λαιμό και το δεξιό βραχίονα. Στην αριστερή του πλευρά ο πέπλος είχε δύο παρυφές κάτω και τέσσερις επάνω στο ύψος του αποπτύγματος, το οποίο μπορούσε να χρησιμοποιηθεί και ως κάλυμμα κεφαλής. Ο πέπλος μπορούσε να φορεθεί επάνω από το χιτώνα.

Χιτώνας

Άλλος βασικός τύπος ενδύματος ήταν ο **χιτώνας** ο οποίος φοριόταν τόσο από άντρες, όσο και από γυναίκες και ήταν λινός. Και εδώ το αρχικό σχήμα του υφάσματος ήταν σωληνοειδές, συνήθως όμως χωρίς απόπτυγμα. Τα σημεία στο ύφασμα που ράβονταν, ήταν οι μακριές πλευρές καθώς και οι ώμοι. Έτσι ο χιτώνας σχημάτιζε μανίκια, τις *χειρίδες*, που ήταν κοντές και έφεραν κομβία. Ο χιτώνας με μανίκια ονομάζονταν *χειριδωτός*.

Διακρίνονται δύο είδη του αρχαίου χιτώνα: ο ένας, ο φαρδύς, ήταν ραμμένος στην επάνω παρυφή, αφήνοντας ανοίγματα για το κεφάλι και τους βραχίονες ή ήταν κλεισμένος με μία σειρά από μικρά κουμπιά (εικ. 11). Ο στενός χιτώνας απ' την άλλη ήταν εντελώς κλειστός στην επάνω πλευρά, με εξαίρεση το άνοιγμα για το κεφάλι, ενώ τα ανοίγματα για τους βραχίονες βρίσκονταν στο επάνω μέρος των πλαϊνών πλευρών.

Εάν τραβήξει κανείς στον φαρδύ χιτώνα το ύφασμα στο ύψος της μασχάλης προς τα επάνω, τότε δημιουργούνται ανάλογα με το φάρδος μεγάλα ή μικρά ανοίγματα που μοιάζουν με χειρίδες τα οποία στην επάνω πλευρά φέρουν ραφή ή σειρά κουμπιών. Στο στενό χιτώνα από την άλλη οι χειρίδες έπρεπε να ραφτούν ξεχωριστά.

Ο πέπλος και ο χιτώνας φοριόταν συχνά με ζώνη στη μέση. Οι γυναίκες μάζευαν αρκετό ύφασμα του χιτώνα πίσω, το οποίο έπεφτε πάλι προς τα κάτω σχηματίζοντας τον κόλπο. Στον κοντό αντρικό χιτώνα ένα τ'Αν και δεν έχει διατηρηθεί κάποιο ρούχο μέχρι τις μέρες μας, αντλούμε πληροφορίες από άλλα ευρήματα όπως αγάλματα, αγγεία και άλλες καλλιτεχνικές απεικονίσεις. Τα ρούχα ήταν, σχεδόν αποκλειστικά, χειροποίητα φτιαγμένα στο σπίτι και χρησιμοποιούνταν και ως κλινοσκεπάσματα ή στρωσίδια. Παρά την γενική αντίληψη ότι τα ρούχα ήταν όλα λευκά, στην πραγματικότητα, σύμφωνα με ίχνη χρωμάτων σε **αγάλματα** και από συμπεράσματα βάσει αγγείων, τα υφάσματα που φορούσαν οι αρχαίοι Έλληνες είχαν αρκετά έντονα χρώματα και τα ρούχα ήταν περίτεχνα διακοσμημένα. Άνδρες και γυναίκες φορούσαν ένα εσωτερικό ρούχο, είτε τον πέπλο είτε τον χιτώνα, και ένα εξωτερικό, το ιμάτιον. Ο πέπλος ήταν από πιο βαρύ **ύφασμα**, μάλλινος συνήθως ενώ ο χιτώνας ήταν ελαφρύτερος, από λινό ύφασμα. Εφάρμοζαν στο σώμα με την βοήθεια **πόρπης** ή/και **ζώνης**. Αν τραβούσε κανείς τον πεπλο προς τα πάνω κάτω από την ζώνη, το άνω μέρος φαινόταν σαν ξεχωριστή μπλούζα και αυτό λεγόταν **κόλπος**. Επίσης μπορούσε να φορεθεί ένα πχ Δωρικός χιτώνας πάνω από έναν Ιωνικό δημιουργώντας ένα δημοφιλές (μοδάτο) αποτέλεσμα για τις γυναίκες της εποχής. Ο χιτώνας των ανδρών ήταν συνήθως πιο κοντός, έφτανε το πολύ μέχρι το γόνατο.

Το **στροφίον**, είδος εσωρούχου, και το **επίβλημα** (εσάρπα)

μπορούσαν να φορεθούν και εξωτερικά.

Οι επίσης άνδρες φορούσαν ένα καπέλο, τον **πέτασο**, ενώ οι γυναίκες φορούσαν πιο συχνά ένα διάδημα (διά + δένω) το στεφάνι.

Έξω από την οικία τους φορούσαν **σανδάλια** από δέρμα, μπότες και άλλα υποδήματα, ενώ μέσα κυκλοφορούσαν περισσότερο ξυπόλυτοι αν και υπήρχε και υπόδημα που χρησίμευε όπως οι σημερινές παντόφλες.

Τα αρχαία υφάσματα προέκυπταν από τις βασικές πρώτες ύλες, ζωικές, φυτικές ή και μεταλλικές, με κυριότερες το μαλλί, το λινάρι και το μετάξι. Για την ύφανση των πρώτων αυτών υλών χρησιμοποιούνταν ο κάθετος αργαλειός με βάρη. Τα υφάσματα που προέκυπταν, ανάλογα με το είδος του ενδύματος για το οποίο προορίζονταν, ράβονταν με ραφίδες ή βελόνες, χάλκινες, σιδερένιες ή οστέινες. Σε αντίθεση με τη μινωική και τη μυκηναϊκή εποχή κατά τη διάρκεια των οποίων για την παραγωγή των ρούχων απαιτούνταν ειδικό ράψιμο και κόψιμο, από την αρχαϊκή εποχή και εξής τα ενδύματα είχαν ως βάση τους ένα ύφασμα σε ορθογώνιο σχήμα, έτσι όπως αυτό έβγαινε από τον αργαλειό ή άλλοτε περισσότερα κομμάτια ραμμένα μαζί.

Οι βασικοί τύποι των ελληνικών ενδυμάτων παρέμειναν ίδιοι για πάρα πολλούς αιώνες. Λόγω της απλής βασικής τους μορφής μπορούσαν να διαφοροποιηθούν εύκολα ως προς το διάκοσμο ή τον τρόπο που ήταν διπλωμένα ή ζωσμένα ανάλογα με τη μόδα της εποχής.

Ιμάτιο

Χαρακτηριστικό ένδυμα της αρχαϊκής περιόδου ήταν και το λεγόμενο λοξό **ιμάτιο** από το 700 π.Χ. περίπου και εξής, γνωστό από τις αρχαϊκές Κόρες της Ακρόπολης. Το ιμάτιο ήταν ένα μακρύ ύφασμα που το περνούσαν κάτω από την αριστερή μασχάλη, το τύλιγαν γύρω από το στήθος και την πλάτη και το κούμπωναν πάνω από το δεξιό βραχίονα. Από την άλλη πλευρά έπεφτε ανοιχτό προς τα κάτω.

Το **ιμάτιο** μπορούσε επίσης να στερεώνεται συμμετρικά και να πέφτει ελεύθερο στην πλάτη, με τις δύο άκρες του που περνούσαν πάνω από τους ώμους προς τα εμπρός, να κρέμονται προς τα κάτω ή

πάλι να τυλίγεται γύρω από τους γοφούς ή να καλύπτει τους γοφούς και η μία άκρη του να περνά επάνω από την πλάτη στον αριστερό ώμο και να πέφτει ελεύθερα προς τα μπρος. Το ιμάτιο φοριόταν από άντρες και γυναίκες, μήμα του υφάσματος περνούσε κάτω από το καβάλο από πίσω προς τα μπρος και κατόπιν στερεώνονταν στη ζώνη ώστε να σχηματίζεται κάτι σαν σόρτς. Ο χιτώνας όταν δεν ζώνονταν ονομάζονταν *ορθοστάδιος*, ενώ εάν έφτανε ως τα πέλματα ονομάζονταν *ποδήρης*. Ο χιτώνας φοριόταν και από τους άντρες, ενώ αργότερα τον φορούσαν ηλικιωμένοι, ιερείς και στις γιορτές. Στην καθημερινή ζωή προτιμούσαν τον κοντό χιτώνα καθώς προσέφερε ελευθερία κινήσεων, ιδίως για τους οπλίτες και τους κυνηγούς. Ένα είδος χιτώνα ήταν ο *ετερομάσχαλος* ή *εξωμής* με ακάλυπτο τον ένα ώμο, ρούχο που φοριόταν κυρίως από τους χειρωνάκτες.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το ένδυμα δεν απασχόλησε μόνο τους ειδικούς ή και άλλους επιστήμονες, φιλόσοφους και καλλιτέχνες, αλλά έγινε η καθημερινή σκέψη των περισσότερων ανθρώπων σχεδόν όλων των εποχών από την προϊστορία του ανθρώπινου γένους μέχρι σήμερα, με την πεποίθηση ότι θα συνεχίσει να τους απασχολεί στο μέλλον.

Η διαφορετική εξέλιξη που παρουσιάζει το ένδυμα από τόπο σε τόπο και από εποχή σε εποχή επηρεάστηκε σημαντικά από τις πρώτες ύλες, που είχαν οι άνθρωποι στη διάθεσή τους, από τις αντιλήψεις για την ηθική που διέφεραν από τάξη σε τάξη, από λαό σε λαό, από φυλή σε φυλή και από τις ιδιαίτερες συνθήκες, που έζησαν στην κοινωνία τους.

Ο Shakespeare στον «Κοριολανό» του γράφει:

«Αν σωπαίναμε και δε μιλούσαμε, τα ρούχα μας και η κατάσταση του σώματός μας, θα πρόδιδαν τη ζωή που ζούμε».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Λαγάκου Ν. Η ενδυμασία δια μέσου των αιώνων. εκδ. Δωδώνη, Αθήνα 1998

Blanck H., Εισαγωγή στην Ιδιωτική Ζωή των Αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2004

Perkidou Gorecki A., Mode in der Antike, 1989

ΠΗΓΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

<https://el.wikipedia.org>

<http://www.ebooks.edu.gr>

<http://www.schoolpress.sch.gr>

<http://www.tmth.edu.gr>

<http://www.users.sch.gr>

<http://www.history-illustrated.weebly.com>

Project A' Τετραμήνου

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ



- Αγγελική Πήττα
- Αθηνά Σουβαλιώτη
- Γιάννης Μπουφογιάννης

ΑΡΧΙΚΑ Μεσαίωνας ονομάζεται η χρονική περίοδος της Ευρωπαϊκής ιστορίας, από τον 5ο μέχρι το 15ο αιώνα μ.Χ.. Ξεκίνησε με την κατάλυση του Δυτικού Ρωμαϊκού Κράτους (476 μ.Χ.) ή κατ' άλλους με το θάνατο του Ιουστινιανού Α' (565 μ.Χ.), του αυτοκράτορα υπό τον οποίο αναβίωσε η παλαιά ισχύς και έκταση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Ο Μεσαίωνας είναι η μεσαία από τις τρεις παραδοσιακές διαιρέσεις της Δυτικής Ιστορίας: Αρχαία, Μεσαιωνική και Νεότερη. Ο Μεσαίωνας με τη σειρά του παραδοσιακά διαιρείται σε τρεις υποπεριόδους, τον Πρώιμο, τον Ώριμο ή Μέσο, και τον Ύστερο Μεσαίωνα. Η Μεσαιωνική περίοδος στην Αγγλία, μεταξύ του τέλους της ρωμαϊκής Βρετανίας στο c. 410 και η αρχή της Αναγέννησης, στην Αγγλία για το 1485, ήταν μια περίοδος σχετικά αργές αλλαγές στο κοστούμι. Ένδυση διέφερε σημαντικά μεταξύ των Αγγλοσάξονων, αγγλων- Δανών, Νορμανδων και οι Βρετανων, αλλά και ποικίλει με τη θέση στην κοινωνική ιεραρχία. Η σημασία του ενδύματος είναι μεγάλη, αφού προσδιορίζει κάθε κοινωνική κατηγορία. Έτσι, κάθε ομάδα σπεύδει να αποκτήσει τη δική της στολή. Οι μοναστηριακοί κανόνες ορίζουν ακριβώς την ενδυμασία των μοναχών.

Μάλιστα, κάθε μοναχικό τάγμα έχει τη δική του χαρακτηριστική στολή. Το ίδιο κάνουν οι φεουδάρχες, οι ιππότες, οι άρχοντες, και οι συντεχνίες. Η ενδυματολογική πολυτέλεια είναι χαρακτηριστικό των πλουσίων. Εκδηλώνεται με την ποιότητα και την ποσότητα του υφάσματος, καθώς και με την ποικιλία των αποχρώσεων. Η γούνα, ένδυμα με μεγάλη πρακτική και οικονομική σημασία, είναι σύμβολο πλούτου και δύναμης. Τα ακριβότερα και ωραιότερα υφάσματα είναι τα μεταξωτά. Το γυναικείο ένδυμα κονταίνει και μακραίνει ανάλογα με τη χρονική περίοδο και τη μόδα, ενώ δε λείπουν και τα σχετικά επικριτικά σχόλια των ηθικολόγων. Οι χωρικοί ντύνονται με απλά και χόντρα ρούχα χωρίς να έχουν την πολυτέλεια της ποικιλίας και των αποχρώσεων.

Ο 14ος και 15ος αιώνας ήταν η αρχή αυτού που λέμε μόδα. Στο παρελθόν τα ρούχα της μιας γενιάς δεν διέφεραν και πολύ από τα ρούχα της προηγούμενης. Οι πρίγκιπες και οι ευγενείς φορούσαν πολυτελή ρούχα, ενώ οι χωρικοί σκληρά και άκομψα. Τώρα όμως μια νέα τάξη, οι εύποροι αυτοί, ήθελαν να συναγωνιστούν σε επίδειξη με τους άρχοντές τους. Το στυλ των ρούχων, τα παπούτσια και τα καπέλα ποίκιλαν, καθώς οι άνθρωποι ντύνονταν για να δείξουν την εκκεντρικότητά τους. Ως αντίδραση, έγιναν νόμοι που

όριζαν τι ακριβώς επιτρεπόταν να φορούν τα άτομα της κάθε τάξης. Τα ρούχα του **14ου αι.** ήταν πολύ πιο εφαρμοστά απ' ό,τι πριν. Άρχισαν να χρησιμοποιούν κουμπιά στο μπροστινό μέρος και στα μανίκια. Οι άνδρες φορούσαν ρούχα με χοντρό φοδράρισμα στο στέρνο, για να φαίνονται εύσωμοι και δυνατοί. Οι ζώνες εφάρμοζαν χαλαρά στους γοφούς.



Κατά το **15ο αι.** οι ανδρικοί χιτώνες, ήδη για μερικούς κοντοί και άσεμνοι, έγιναν ακόμη πιο κοντοί φτάνοντας μόλις κάτω από την μέση, και ορισμένοι νέοι τους φορούσαν χωρίς τίποτα από πάνω. Τα μπούστα των γυναικείων φορεμάτων έσφιγγαν με κορδόνια κι εφάρμοζαν στενά στο σώμα. Οι Βουργουνδοί ήταν πρώτοι στη μόδα στη Νότια Ευρώπη. Συνηθίζονταν οι χιτώνες με στενή μέση και φαρδιούς ώμους και, για τις γυναίκες, τα υπερβολικά ψηλά καπέλα. Τα ιταλικά καπέλα και ρούχα ήταν λιγότερο εκκεντρικά με περισσότερη έμφαση στα πολυτελή υφάσματα.

- **ΓΥΝΑΙΚΕΣ** Για τις περισσότερες από την προηγούμενη περίοδο, και όλα αυτά για τους περισσότερες απλές γυναίκες, φόρεμα αποτελούνταν από, πάνω από κάποιο είδος της βάρδιας ως εσώρουχα, ένα απλό μακρύ φόρεμα, χαλαρά κοπέι για να επιτρέψει για την εγκυμοσύνη, που στερεώνονται στους ώμους ή το στήθος από ένα ή περισσότερες καρφίτσες. Ο αριθμός, το σχήμα και το μέγεθος των καρφίτσες διακυμάνσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου και μεταξύ των περιφερειών και των εθνοτικών ομάδων. Οι παντρεμένες γυναίκες διατηρούνται τα μαλλιά τους είναι καλυμμένα με ένα μαντήλι ή κόμμωση. Ένδυση ήταν εξαιρετικά ακριβό για όλες τις τάξεις, και οι άνθρωποι είχαν ελάχιστες αλλαγές. **1300-1500** Γύρω από το έτος 1340 υπήρξε μια αλλαγή στην καλά-off τα ρούχα των γυναικών, των αυστηρότερων φαρδιά ρούχα, χαμηλότερο λαιμό, και με περισσότερες καμπύλες σιλουέτες? "Σφιχτό δέσιμο χρησιμοποιήθηκε για γυναικεία ρούχα για να δημιουργήσετε μια μορφή-

τοποθέτηση σχήμα το οποίο, girdled στα ισχία, δημιούργησε ένα μακρύ μεσάτο εμφάνιση" Ανδρικά ήταν πάνω-περιτυλιγμένες και σφιχτά δεσμευμένο.? «Το γυναικείο στήθος ήταν εκτίθενται συχνά, αλλά η πραγματική δομή του γυναικείου σώματος οπτικά παραμορφωμένη ...». Ο κορσές που έγινε βασικό στην ντουλάπα μιας γυναίκας, και η ανοικτή μανδύας ιππότου, ένα ένδυμα με ανοιχτό μπούστο και μια φούστα που ρυμουλκούμενα στο έδαφος, έγινε «ένα από τα πιο κομψά εφευρέσεις του Μεσαίωνα ...». Στην πραγματικότητα, από το τέλος του **14ου αιώνα**, το φόρεμα είχε αντικαταστήσει όλα τα στοιχεία ένδυμα εκτός από την μανδύας ιππότου. Οι βασικές ενδυμάτων γυναικών αποτελείτο από τον smock, λάστιχο, kirtle, φόρεμα, μανδύας ιππότου, ζωνάρι, ακρωτήριο, κουκούλα, και το καπό.Κάθε κομμάτι είχε οριστεί χρώματα και υφάσματα, για παράδειγμα, "Τα υλικά που χρησιμοποιούνται στο μεσαίωνα ήταν μάλλινο ύφασμα , γούνα, λινό, cambric, μετάξι και το ύφασμα από ασήμι ή χρυσό ... οι πλουσιότερες γυναίκες του Μεσαίωνα θα φορούν πιο ακριβά υλικά, όπως μετάξι, ή λινό ». Η εξέλιξη της φούστας ήταν σημαντική για τις γυναίκες της μεσαιωνικής ρούχα, "Το πιο μοντέρνα θα φορούν πολύ μεγάλες ή φαρδιές φούστες". Το μεσοφόρι το δρόμο για την φούστα, η οποία γρήγορα έγινε ένα δημοφιλές ρούχο, διότι «τυλίγει αντί να περικλείει, αγγίζει χωρίς να αντιληφθεί, βούρτσες χωρίς έσφιγγα, ακτές, χάνδια, skims, εγκεφαλικά επεισόδια ».



- **Η κόμμωση** σε διάφορες μορφές με αποκορύφωμα την hennin ήταν ένα σημαντικό στοιχείο στο φόρεμα των γυναικών, συχνά περίπλοκες ρυθμίσεις των μαλλιών και ύφασμα, μερικές φορές, συμπεριλαμβανομένων πέπλα πάνω από το πρόσωπο ή που κρέμεται πίσω από το κεφάλι. Η εισαγωγή πολυτελή υφάσματα αυξήθηκε κατά την περίοδο , και η χρήση τους διευρύνθηκε κάπως

εξαπλωθεί από την κορυφή προς τα κάτω τις ελίτ, αλλά τα είδη ένδυσης παρέμειναν πολύ ακριβό και σχετικά λίγα στοιχεία που ανήκαν, εκτός από τους πολύ πλούσιους.

- **ΑΝΔΡΕΣ** Κολάν, που φοριούνται συνήθως σε ζευγάρια, ενήργησε ως πρόσθετη προστασία για τα πόδια. Η πρώτη γκέτα, αναφέρεται ως γκέτα σωστή ή εκτροφής, αποτελούνταν από υφαντό ύφασμα ή δέρμα. Το δεύτερο ήταν απλά ένα δερμάτινο ύφασμα που χρησιμοποιείται για να συνδέσει με τις κολάν ή, αν φορεθεί γύρω από την κνήμη ή το πόδι, με την προϋπόθεση ζεστασιά και προστασία. Η χαμηλότερη κάστα φορούσε κολάν της άρπαξαν ή κομμένα υφάσματα από παλιά ρούχα, κουβέρτες, ή σακούλες ενώ η ανώτερη κάστα είχε custom made κολάν. Οι πολύ πλούσιοι άνθρωποι φορούσαν μερικές φορές κοσμήματα. Ζώνες φοριούνται στα ισχία ήταν περισσότερο από μια αναγκαιότητα και όχι πολυτέλεια. Πόρπες ήταν κοινή και πιο αντιμετωπίζουν το μπροστινό? ωστόσο άλλοι έχουν βρεθεί να αντιμετωπίσει και τις δύο πλευρές ή ακόμη και, σε ορισμένες περιπτώσεις, είχαν τοποθετηθεί στο πίσω μέρος του σώματος. Owen-Crocker αναφέρει ότι «στολίδια ζώνη και ετικέτες" ταλαντεύονται από το από τους Αγγλοσάξονες σε συνδυασμό με τις καθημερινά εξοπλισμού. Χάντρες περιστασιακά λειτούργησε ως εναλλακτικές λύσεις, αν και όχι συχνά. Δερμάτινες ζώνες, συχνά διακοσμημένα, ήταν η πιο κοινή. Περίπλοκη ζώνες, φοριέται για να δει, είχαν τοποθετηθεί κατά την άποψη ενώ ένα πρόσθετο ιμάντα ή ζωνάρι που πραγματοποιήθηκε το παντελόνι στη θέση του κάτω από το χιτώνα. Οι Αγγλοσάξονες καλύπτονται συνήθως γυμνά πόδια τους, εκτός όταν εργάζονται. Παπούτσια έγιναν από δέρμα και ασφαρίζεται με ιμάντες. Τα καπέλα και τα καλύμματα ήταν συνήθως φοριούνται όπως και γάντια και γάντια. Έβδομο δέκατο αιώνα Γενικά ενδυμασία Ρούχα της έβδομης μέσω τον **9ο αιώνα** ήταν παρόμοια με εκείνη των προηγούμενων αιώνων και πάλι όλες τις τάξεις γενικά φορούσε το ίδιο ρούχα, αν και διακρίσεις μεταξύ της κοινωνικής ιεραρχίας άρχισαν να γίνονται περισσότερο αισθητές μέσω κοσμούσαν τα ενδύματα. Αυτά τα κοινά κομμάτια αποτελούνταν από χιτώνες, κάπες, σακάκια, παντελόνια, και παπούτσια. Όπως και στις **5ο και 6ο** αιώνα, ένα πουκάμισο λινό ενήργησε ως εσώρουχο. Οι άνδρες φορούσαν γενικά ένα λινό γόνατο ή μάλλινο χιτώνα, ανάλογα με την εποχή, πάνω από τα πουκάμισά τους. Τα μανίκια του χιτώνα ήταν μακρά και στενή τοποθέτηση και περίσσειας υλικού ωθήθηκε το βραχίονα από τον

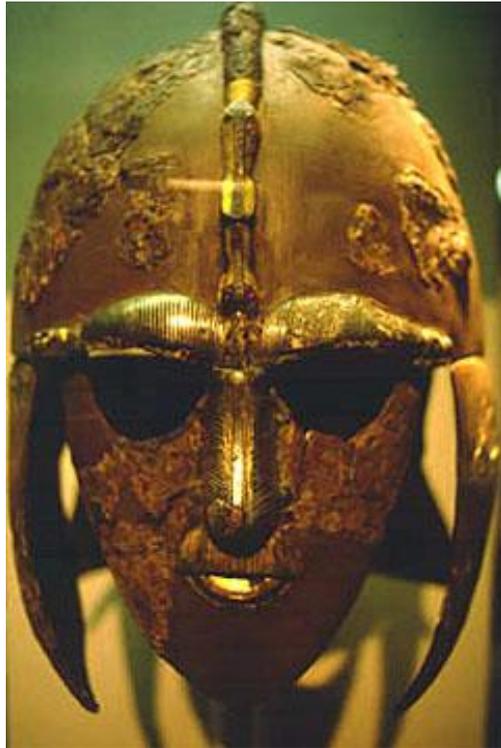
αγκώνα μέχρι τον καρπό, έτσι ώστε «ρολά" σχηματίστηκαν στο υλικό. Ο λαιμός του χιτώνα ανοίγεται όπως έκαναν και τις δύο πλευρές και ένα ζώνη ή ζωνάρι συνήθως φοριέται γύρω από τη μέση. Σύμφωνα με την κατάταξη, καλλωπισμούς κοσμούσαν το κολάρο του χιτώνα, μέση, ή στα σύνορα και για τους αγρότες, ή εργαζόμενων τάξεων, ένα απλό πουκάμισο με τα μανίκια ήταν γενικά φοριέται. Παραδείγματα αυτών των διακοσμήσεις περιλαμβάνονται, όπως Ζυγαριά αναφέρει, "ο χρυσός και το ασήμι αλυσίδες και σταυρούς, βραχιόλια από χρυσό, ασήμι ή ελεφαντόδοντο, χρυσό και πολύτιμους λίθους ζώνες, χορδές του κεκριμπαριού και άλλες χάντρες, δαχτυλίδια, καρφίτσες, [και] πόρπες». Η αριστοκρατία έτεινε να φορούν χιτώνες περισσότερο από τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Ένα μανδύα, που φοριέται πάνω από το πουκάμισο, που στερεώνονται είτε στο στήθος ή τον ώμο με τη βοήθεια ενός καρφίτσα. Μόλις στη θέση του, η καρφίτσα αφέθηκε στερεωμένη στο ρούχο, ώστε ο μανδύας είχε γλίστρησε πάνω από το κεφάλι. Ο επενδύτης, το γόνατο και ορθογώνιο σχήμα, στερεωνόταν έτσι ώστε να φαίνεται να πτυχωτό ή διπλωμένα. Κουκούλες και περιλαίμια άρχισαν να εμφανίζονται τον **9ο αιώνα**, και περίπου την ίδια ώρα, ο μανδύας άρχισε να καμφθεί από την ίδια ζώνη που φοριέται πάνω από το πουκάμισο. Το παλτό wrap-over έκανε επίσης μια εμφάνιση κατά τη διάρκεια της Αυτή η εποχή. Αυτό το παλτό γόνατο τυλιγμένο πάνω από το μπροστινό μέρος του σώματος. Μανίκια της ήταν, όπως λέει ο Owen-Crocker, "βαθιά, [με] διακοσμημένα χειροπέδες που [ήταν] ως επί το πλείστον ευθεία». Για τις κατώτερες τάξεις, αυτό το παλτό έτειναν να είναι πιο απλό από αυτό των ευγενών. Το γιλέκο ή σακάκι εμφανίστηκε κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, καθώς και. Για εκείνους που θα μπορούσαν να το αντέξουν οικονομικά, το σακάκι έγινε από γούνα, ενώ λιγότερο δαπανηρή αυτά ήταν φτιαγμένα από λινό. Τα παντελόνια σε αυτή την εποχή είχαν μειωθεί έως τα μέσα του μηρού και κάλτσες, από δέρμα, συνάντησε εκεί. Πάνω τις κάλτσες, γύρους ύφασμα, λινό, ή δέρμα φορέθηκαν που ξεκίνησε στον αστράγαλο και έληξε ακριβώς κάτω από το γόνατο, όπως Ζυγαριά εξηγεί, σε «στενή ρολά ... ή διασχίζουν ο ένας τον άλλον σανδάλι-σοφός». Ζυγαριά αναφέρει ότι κάλτσες άρχισαν να φοριούνται πάνω από την αποθήκευση και είχαν "κλιμακωτά στην κορυφή». Παπούτσια αυτής της εποχής, βαμμένο μαύρο, είχε ένα άνοιγμα κάτω από το κουτουπιέ και εξασφαλίστηκαν με ιμάντες. Αγγλοσάξονες εκτιμηθεί παπούτσια και ως εκ τούτου όλες τις τάξεις

φορούσαν τους. Κοινή χρώματα για την εποχή αποτελούνταν από κόκκινο, μπλε και πράσινο.



- **Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ** 7ος αιώνας. Κούμπωμα ώμου για τους αγγλοσαξονικούς βασιλιάδες. Μέχρι τον 9ο αιώνα , ο βασιλιάς ή βασίλισσα φορούσε δακτυλιοειδή Byrnie η οποία , όπως εξηγεί ο Planche , ήταν " σχηματίζεται από δακτυλίους , ραμμένη επίπεδη πάνω σε ένα δερμάτινο χιτώνα » . Αυτό το άτομο κατείχε επίσης μια προεξέχουσα ασπίδα και "μακρύ , ευρύ , ευθεία σιδήρου σπαθί " , όπως αναφέρει ο Planche.

Φορούσε επίσης ένα τετράγωνο στεμμα καθώς και έναν μακρύ μανδύα . Στις αρχές του 9ου αιώνα , το μέταλλο του βασιλιά ήταν χαραγμένο και αργότερα στον αιώνα του μεταξίου άρχισε να το φορούν τόσο ο βασιλιάς όσο και οι ευγενείς.



- **ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ** Καλά οπλισμένοι αγγλοσαξονικό στρατιώτες φορούσαν wrap-over παλτά διακοσμημένο σαν αλυσίδα mail με μανίκια που περιορίζονταν στους καρπούς . Owen - Crocker εξηγεί ότι οι ιμάντες των διοικητών ήταν περίτεχνα , ευρύ , και κλείνει με «μία στενή λουρί που καθλωμένα στην ευρεία ζώνη και διέρχεται μέσω ενός πόρπη η οποία ήταν πολύ στενότερη από την ίδια τη ζώνη " , αφήνοντας το άκρο του ιμάντα για να κρέμονται προς τα κάτω. Επίσης, συνδέεται με τον ιμάντα ήταν σάκοι που επέτρεψε στρατιώτες για να μεταφέρουν τα όπλα τους . Τον 9ο και 10ο αιώνα , η στρατιωτική ενδυμασία δεν διαφέρει πολύ από εκείνη των πολιτών ενδυμασία . Οι μόνες αλλαγές που είχαν τη μορφή σύντομων χιτώνες λινό με μεταλλικά κολάρα και την προσθήκη του ένα σπαθί , δόρυ , ασπίδα , και κράνος . Όπλα και ρούχα εξαρτήματα που φοριούνται στο πεδίο της μάχης ήταν εξαιρετικά διακοσμημένα με τεχνικές κοσμημάτων , όπως φαίνεται στο ανακαλύψεις στο Sutton Hoo και στο Staffordshire Θησαυρός : η έννοια της φθοράς παρέλαση δεν υπήρχε για τους Αγγλοσάξονες

- **ΚΛΗΡΙΚΟΙ** Ο Planche (Βρετανός δραματουργός και αρχαιολόγος) ισχυρίζεται ότι οι κληρικοί του 9ου και 10ου αιώνα ήταν ντυμένοι παρόμοια με τους λαϊκούς, εκτός από τις περιπτώσεις που έψελναν στη λειτουργία. Αργότερα τον 8ο αιώνα , στους κληρικούς είχε απαγορευτεί να φορούν φωτεινά χρώματα ή ακριβά ή πολύτιμα υφάσματα .Ο Owen - Crocker αναφέρει ότι οι μανδύες(twill) τους ήταν γενικά μικρότεροι από ό, τι εκείνοι των λαϊκών , φτάνοντας ακριβώς κάτω από τη μέση , και ο Planche προσθέτει , που φορούσαν κάλτσες απο λινό.



Ενδέκατο αιώνα

Γενική ενδυμασία

Planché εξηγεί ότι τον 11ο αιώνα , συντομευμένη χιτώνες έγινε δημοφιλής όπως έκανε και μικρότερη στυλ των μαλλιών και μήκη γενειάδα . Τα σκουλαρίκια , επίσης, έγιναν της μόδας για τους άνδρες , όπως και τα χρυσά βραχιόλια . Κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής οι άνδρες συνέχισαν να φορούν χιτώνες , κάπες , και τα παντελόνια που δεν διέφεραν και πολύ από τις προηγούμενα αντίστοιχα . Τα coifs έγιναν δημοφιλής καλύμματα για το κεφάλι και φάνηκε να είναι « κατ ' γύρο καπάκι » . Ψηλές κάλτσες ήταν στην μόδα, και επιδέσμοι στα πόδια και τα παπούτσια συνέχισαν να φοριούνται . Κοντές μπότες , εκείνες που εκτείνονται μόνο μέχρι τον αστράγαλο , εισήχθησαν κατά το τελευταίο μέρος του αιώνα



Στρατιωτική ενδυμασία

7ος αιώνας αγγλοσαξονικό Κράνος

Η στρατιωτική ενδυμασία ήταν απλά καθημερινή ένδυση με την προσθήκη στολίδιων ανάλογα με τον αριθμό των «σημάτων» που ένας στρατιώτης είχε. Οι προσθήκες αυτές αποτελούνταν από ένα δόρυ, τσεκούρι, σπαθί, τόξο, ασπίδα, καπάκι χάλυβα, κράνος, ένα παλτό του σιδήρου, ή ένα λινό ύφασμα ή πουκάμισο. Κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής, οι στρατιώτες μετέφεραν είτε στρογγυλό ή σε σχήμα ημισελήνου ασπίδες συνήθως βαμμένες κόκκινες. Οι υψηλότερης-τάξης αξιωματούχοι είχαν διακοσμημένα τα ξίφη τους με διάφορα χρώματα και εμβλήματα. Στα μέσα του αιώνα, οι πανοπλίες άρχισαν να κατασκευάζονται από δέρμα και τα όπλα έγιναν πιο ελαφριά. Οι προηγούμενοι χιτώνες που φορούσαν οι ταχυδρόμοι, κριθηκαν να είναι πολύ βαριοι και αντικαταστάθηκαν από μια νέα δερμάτινη πανοπλία, η οποία αποτελούταν από πτερύγια, κομμένα όπως κλίμακες ή τα φύλλα και το καθένα βαμμένο διαφορετικό χρώμα. Κατά το δεύτερο εξάμηνο του αιώνα, οι πολεμιστές είχαν ξυρισμένα κεφάλια τους για να μοιάζουν με τους κληρικούς, προκειμένου να μπερδεύουν τους ξένους κατασκόπους. Η καλύπτρα, η οποία καλύφθηκε σε δαχτυλίδια, προέκυψε κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου και φοριέταν κάτω από το κράνος, το οποίο είχε επίσης μια νέα προσθήκη, τη μύτη κομμάτι. Ο δακτυλιοειδής μανδύας μέχρι το γόνατο είχε σχισμή στο μπροστινό και πίσω μέρος για να καταστεί δυνατή ή πιο άνετη οδήγηση. Το

μήκος του παντελονιού έγινε μικρότερο. " Η μυώδης πανοπλία" άρχισε να αντικαθιστεί το παραδοσιακό δακτυλιοειδές οπλοστάσιο εκείνης της εποχής . Αυτά τα νέα κομμάτια σιδήρου συναρμολογήθηκαν για να μοιάζουν με πλέγμα ή δίχτυα αλλά επίσης υπήρχε συνδυασμός των δύο μοτίβων. Μια άλλη παραλλαγή που περιλαμβάνει κάλυψη του σώματος σε ροδέλες και την άρση των μανίκια από το χιτώνα. Ο Planché αναφέρει ότι η "τετράγωνη θωράκιση" προστέθηκε στο στήθος της πανοπλίας ως πρόσθετη προστασία και ήταν "καπιτονέ ή καλυμμένα με τα δαχτυλίδια».



Ο κλήρος του 11ου αιώνα είχε ξυρισμένα κεφάλια και φορούσαν καπό, το οποίο, σύμφωνα με τον Planché , ήταν «ελαφρώς βυθισμένα στο κέντρο, με τα κρεμάσμενα στολίδια της μίτρας να συνδέονται στα πλάγια". Άλλα ενδύματα περιλαμβάνουν το φελόνι , το εξόχο απόκεντρο λειτουργικό άμφιο, που διατηρούσε το σχήμα του, και οι σάκκοι χιτώνες όπως άμφια με μεγάλα, σε σχήμα καμπάνας μανίκια, τα οποία έτειναν στο να είναι τοξωτά στις δύο πλευρές. Η ενδυμασία του ιερατίου ήταν γενικά με απλά χρώματα και διακόσμηση.

Δωδέκατος αιώνας 1100-1200

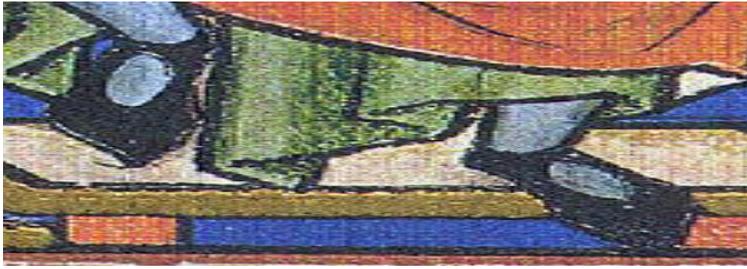
Ο 12ο αιώνας έφερε αλλαγές στην αστική ενδυμασία για τους κατοίκους των Βρετανικών Νήσων. Ο χιτώνας έμοιαζε τώρα μακριά φούστα. Υπήρχε, όπως ο C. Cunnington περιγράφει, μια "σχισμή μπροστά στο επίπεδο του μηρού» και τα μανίκια, τώρα εφαρμοστά, ήταν «σε σχήμα καμπάνας» στον καρπό ή, στο "κάτω τμήμα [κρεμασμένα] για να σχηματίσουν περιχειρίδα που

θα μπορούσε να τυλίγονται για δράση». Οι αγρότες φορούσαν χιτώνες, που ήταν κοντότεροι και τα μανίκια ήταν "σωληνοειδή" και διπλώμενα ». Το πουκάμισο μπορεί να φορεθεί με ή χωρίς το ζωνάρι, στο οποίο τοποθετούνταν πλέον το ξίφος. Το κόψιμο στο λαιμό ήταν είτε διαγώνια, από το λαιμό προς το στήθος, είτε οριζόντια, από το λαιμό στον ώμο. Ο σουπερ χιτώνας, φοριέται με μια ζώνη, περιστασιακά θα φορεθεί μόνο του, αλλά ποτέ δεν συνδυάστηκε με τον προαναφερθείσα χιτώνα. Τα μανίκια του σουπερ χιτώνα είχαν, ως C. Cunnington αναφέρει, «κρεμαστά μανίκια", το οποίο ήταν ασυνήθιστο, ή ήταν «χαλαρά και συχνά μόνο στο μήκος του αγκώνα». Ο σουπερ χιτώνας κατά καιρούς ήταν επενδεδυμένος με γούνα.

Δέκατο τρίτο αιώνα 1200-1300

(στη μόδα) Γενική ενδυμασία

Για το πρώτο μισό του **13ου αιώνα**, Braies απο λινό φορέθηκαν και στη συνέχεια μειώθηκε το μακρος τους εως το γόνατο κατά το δεύτερο μισό του αιώνα, τα οποία στη συνέχεια έγιναν εσώρουχα. Σύντομα οι κάλτσες τελείωναν ακριβώς κάτω από το γόνατο και στο περίγραμμα ήταν περιστασιακά διακοσμημένες. Οι μεγαλύτερες κάλτσες, εφταναν στα μέσα του μήκους του μηρού, θα μπορούσαν επίσης να φορεθούν και, όπως αναφέρει ο C.Cunington, "σε σχήμα για να χωρέσει το πόδι, πάνω από το γόνατο, ώστε να μπορούν να σηκώνεται πάνω από τα Braies». Οι κάλτσες και το ζωνάρι δένονταν μαζί σε ένα σημείο στην κορυφή, ώστε να το κρατούσε στη θέση του. Οι κάλτσες ήταν είτε από μαλλί ή δέρμα, και αργότερα μια "λεπτή δερμάτινη σόλα προστέθηκε ". Τα παπούτσια που φορούσαν κατά τη διάρκεια του είχαν φωτεινά χρώματα και οι ρίγες ήταν δημοφιλής. Όλες οι κατηγορίες των ανδρών κατά τη διάρκεια του 12ου αιώνα φορούσαν παπούτσια ή μπότες. Τα παπούτσια, όπως περιγράφει C. Cunington, ήταν «να ανοίγει πάνω από το πόδι και να στερεωθεί μπροστά από τον αστράγαλο με λουράκι εξασφαλίζονται με καρφίτσα ή πόρπη».



14ο αιώνα Braies ή εσώρουχα Αντρικά ρούχα του 14ου αιώνα ήταν πολύ πιο εφαρμοστά απο τα αντίστοιχα του 13ου αιώνα. Κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής, πολλές από τις στάνταρ κομμάτια που είχαν φορεθεί από τους Βρετανούς εξελίχθηκαν σε νέα ρούχα και πήραν διαφορετικά ονόματα. Ο C.Cunnington εξηγεί ότι χαλαρά ρούχα, όπως το χίτωνας και ο σούπερ χιτώνας, από τους προηγούμενους αιώνες συνέχισε να φοριούνται από τις κατώτερες τάξεις οι οποίοι ανησυχούσαν λιγότερο για τη μόδα. Αυτά τα χαλαρά ρούχα, με σχισμή στο μπροστινό μέρος, είχαν μανίκια, και φορέθηκαν με ένα ζωνάρι. Επιπλέον, ήταν δυνατόν να είναι κοντύτερα στο ισχίο. Το giron, που ονομάζεται επίσης rougpoint παραδοσιακά φοριέται πάνω από ένα πουκάμισο και αν φορεθεί με ένα εξωτερικό ένδυμα , χωρίς ζώνη, αντικατέστησε τον χιτώνα αλλά ήταν στο ύψος του γονάτου και εφαρμοστό. Το giron δεν σχεδιάστηκε με τυχόν πτυχώσεις όπως ήταν ο χιτώνας. Τα μανίκια ήταν μακριά και σφιχτά και στο λαιμό ήταν χαμηλά με μπούστο παραγεμισμένο και ήταν ή κουμπωμένο ή δεμένο κάτω στο μπρόστινο μέρος , αλλά για τις κατώτερες τάξεις ήταν μόνο κουμπωμένο μέχρι τη μέση. Στο τέλος του αιώνα, το giron είχε φτάσει στο ύψος πάνω από τη μέση του μηρού και φοριέται με μια ζώνη στο ύψος των γοφών.

ΤΕΛΟΣ

Βιβλιογραφία

https://en.wikipedia.org/wiki/English_medieval_clothing

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ 1920-1980

ΕΡΓΑΣΙΑ 1^{ΟΥ} ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ



ΜΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΜΕΛΙΝΑ ΒΟΥΡΝΑ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΛΑΖΑΡΗ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΟΠΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

1920

1930

1940 (ΜΕΛΙΝΑ ΒΟΥΡΝΑ)

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

1950

1960 (ΦΩΤΕΙΝΗ ρΟΥΤSAΛΑΖΑΡΗ)

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ 1970

1980 (ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ

(ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΟΠΗ)

1920

Μετά τη λήξη του Α΄ παγκοσμίου πολέμου οι γυναίκες αρχίζουν να γίνονται ανεξάρτητες. Είναι η περίοδος των αποκαλούμενων φλάπερ κοριτσιών (flapper girls) που ζουν έντονα και προκλητικά. Διαβάζουν περιοδικά όπως Vogue, The Queen, Gazette και Harper 's. Ο κορσές καταργείται δίνοντας ακόμα περισσότερη ελευθερία και τα ρούχα αποκτούν φαρδιές γραμμές, ενώ για πρώτη φορά τα πόδια αποκαλύπτονται. Τα πλεκτά μαγιό είναι πλέον αποδεκτή περιβολή για την παραλία και καθιερώνονται από την Αυστραλέζα κολυμβήτρια Anette Kellerman. Το 1921 η Chanel λανσάρει το περίφημο Chanel No 5. Η σιλουέτα είναι φαρδιά με ζώνη στη μέση. Το 1925 η γραμμή ανεβαίνει μέχρι το γόνατο και για πρώτη φορά μετά από δύο χρόνια πάνω από το γόνατο. Τα φορέματα είναι κεντημένα, έχουν κρόσσια και συνήθως τα υφάσματα είναι αέρινα και διαφανή. Τα παλτό είναι βαριά και φοριούνται γύρω από το σώμα σαν κιμονό. Αμάνικες μπλούζες, βαθιά ντεκολτέ, αλλά και τα πρώτα πουλόβερ. Οι φούστες έχουν πιέτες και είναι διακοσμημένες με φιόγκους, λουλούδια και χάντρες και αργότερα με γεωμετρικά σχέδια.

Όσον αφορά τα αξεσουάρ, κυρίαρχη θέση κατέχουν οι γούνες, ενώ ο Benito γίνεται γνωστός για τις όμορφες γούνες του από ερμίνα σε σχήμα σωλήνα. Τα καλσόν είναι από μετάξι σε τόνους του δέρματος. Τα παπούτσια είναι άνετα για να εξυπηρετούν στο χορό και τα χαρακτηρίζει μια μπαρέτα στο ύψος του αστραγάλου. Οι πέρλες είναι το αγαπημένο κόσμημα, ενώ τα καπέλα (κλος) εφαρμόζουν τέλεια στο κεφάλι, κατεβαίνουν μέχρι το ύψος των φρυδιών, αναδεικνύοντας τα κοντά κουρέματα.

Παράλληλα, τα μάτια είναι πολύ τονισμένα, σχεδόν μουτζουρωμένα από σκούρες γκρι και μαύρες σκιές στο επάνω και στο κάτω βλέφαρο. Τα χείλη είναι σκούρα σε τόνους μπορντό και βυσσινί. Επίσης το κοντό μαλλί, γνωστό και ως «a la garconne», έχει αφέλεις, άλλες φορές είναι ίσιο και άλλες κυματιστό.

Οι σχεδιαστές της εποχής είναι οι εξής : COCO CHANEL: Από απλή σχεδιάστρια καπέλων γίνεται ιέρεια του στιλ και απογειώνει τη

γυναικεία κομψότητα. Η καμέλια -το αγαπημένο της λουλούδι- και οι λατρεμένες της πέρλες αποτελούν πια σύμβολα της μόδας. Η Chanel δημιουργεί το ταγιέρ αλλά και το γνωστό «little black dress»: ένα απλό μικρό φόρεμα που το φάρδος του φτάνει μέχρι το γόνατο με στρογγυλή λαιμόκοψη και μακριά μανίκια χωρίς μανσέτες. Η αίσθηση ελευθερίας και η πρακτικότητα που αποπνέουν τα ρούχα της την κάνουν αγαπητή στις γυναίκες της δεκαετίας, αλλά την καθιερώνουν επίσης ως μια από τις σχεδιάστριες που σφράγισαν τον κόσμο της μόδας.

Άλλοι σχεδιαστές που επηρέασαν τη δεκαετία είναι: SONIA DELAUNEY, JEAN PATOU, MADELEINE VIONNET. **Ενώ τα είδωλα των γυναικών ήταν:** Η Anita Loos, η Clara Bow, η Louise Brooks, η Marion Morehouse, η Josephine Baker, η Kiki de Montparnasse, η Nancy Cunard και φυσικά η Coco Chanel.



1930

Η μόδα συναντά τον κινηματογράφο και το Χόλυγουντ δημιουργεί σύμβολα κομψότητας, καθώς οι γυναίκες θέλουν να είναι διαρκώς λαμπερές, όπως οι αγαπημένες τους πρωταγωνίστριες. Η σιλουέτα είναι λεπτή και ψιλή με τονισμένη μέση και έντονους ώμους. Τα φορέματα είναι λοξά κομμένα (το λεγόμενο bias-cut), καλύπτουν τις γάμπες αλλά αφήνουν όλη την πλάτη έξω. Καπέλα και γάντια γίνονται απαραίτητα στοιχεία της γυναικείας γκαρνταρόμπας. Τα παντελόνια και

τα σορτς γίνονται αποδεκτά ως ενδύματα παραλίας αλλά και άνεσης. Το 1933 ο οίκος Hermès λανσάρει το πρώτο του μεταξωτό μαντήλι γράφοντας τη δική του ιστορία. Το μαύρισμα γίνεται μανία, τα μονοκόμματα μαγιό με βαθιά ανοιχτή πλάτη συναρπάζουν, ενώ τα γυαλιά ηλίου είναι το απόλυτο αξεσουάρ. Το λευκό χρώμα και το σατέν κυριαρχούν.

Μακριά φορέματα κομμένα στο λοξό, εξώπλατα που καταλήγουν σε ουρά ή σε τετράγωνες πιέτες κυριαρχούν. Η λαϊμόκοψη είναι άλλοτε ντραπέ, άλλοτε βαθύ V και άλλες φορές καταλήγει σε φιόγκο. Τα σακάκια χαρακτηρίζονται από τετράγωνες γραμμές και λεπτομέρεια στους γιακάδες. Τα ταγιέρ αποτελούνται κυρίως από σακάκια που τονίζουν τη μέση και μακριές φούστες εφαρμοστές στους γοφούς. Τα παλτό έχουν γούνινους γιακάδες, ενώ η καμπαρντίνα αναβιώνει. Οι μπλούζες έχουν φραμπαλάδες και τα μανίκια είναι φουσκωτά. Τα πουλόβερ είναι στενά και έχουν prints εμπνευσμένα από τη γραφιστική και την ArtDeco. Τα παντελόνια είναι φαρδιά με κουμπιά στο πλάι, ενώ τα σορτς συνδυάζονται με λευκά σοσόνια.

Τα αξεσουάρ είναι κυρίως τσάντες φάκελοι ή μικρά πουγκιά, γούνινες εσάρπες και ετόλ από ζώα. Καπέλα κλος, μπερέ και καπέλα με μεγάλο γείσο αλλά και τουρμπάνι. Γάντια, μικρά στρογγυλά γυαλιά ηλίου, καρφίτσες και αληθινά κοσμήματα που συνδυάζονται με ψεύτικα. Μυτερές γόβες, μπαλαρίνες, πέδιλα και οι πρώτες πλατφόρμες.

Επιπλέον τάση αποτελούν τα βγαλμένα έντονα φρύδια, οι ψεύτικες βλεφαρίδες και τα κόκκινα νύχια. Η Revlon και η Germaine Monteil λανσάρουν τα πρώτα καλλυντικά.

Τα μαλλιά των γυναικών είναι κυρίως κυμματιστά, βαμμένα σε ξανθό πλατινέ, με πολύ κοντές αφέλειες.

Οι σχεδιαστές ήταν οι εξής : ELSA SCHIAPARELLI: Οι κολεξιόν της σηματοδότησαν τη δεκαετία. Εκκεντρική και αστείρευτα δημιουργική εμπνέεται από το σουρεαλισμό και τον κυβισμό. Ο Salvador Dali είναι φίλος της και μαζί δημιουργούν το διάσημο φόρεμα

με τον αστακό. Τα καπέλα της έχουν σχήμα παπουτσιών και τα κουμπιά σχήμα ζώων. Αγαπημένο της χρώμα το ροζ-μωβ, το αποκαλούμενο shocking που γίνεται και ομώνυμο άρωμα. Άλλοι σχεδιαστές που επηρέασαν τη δεκαετία είναι: NINA RICCI, ALIX GRÈS, MAGGY ROUFF, MARCEL ROCHAS, MAINBOCHER, MOLYNEYX



1940

Μια «μαύρη» δεκαετία λόγω του πολέμου όπου δεν υπήρχε ιδιαίτερη ανάπτυξη στην μόδα. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι η μόδα των γυναικών της δεκαετίας του 1940 υπαγορεύθηκε από τον Αδόλφο Χίτλερ! Οι πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές τάσεις καθόρισαν τη μόδα. Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος άλλαξε τον κόσμο της μόδας για πάντα.

Η τάση στα ρούχα παίρνει στρατιωτική μορφή. Οι βάτες γίνονται βασικό αξεσουάρ στις μπλούζες, στα σακάκια και στα φορέματα. «Ανδρόγυνα» ταγέρ και φούστες με πιέτες. Τα παπούτσια γίνονται πέδιλα με χονδρό τακούνι ή διπλές σόλες και συνδυάζονται με κοντά καλτσάκια. Οι πρώτες ύλες έτσι και αλλιώς είναι δυσεύρετες αφού τις χρησιμοποιήσουν για πολεμικό εξοπλισμό. Τα κουμπιά χρησιμοποιούνται μόνο εάν έχουν κάποια χρησιμότητα και όχι για διακόσμηση, το μέταλλο για φερμουάρ καταργείται γιατί είναι απαραίτητο στον στρατό. Οι γυναίκες της εποχής εκείνης έκαναν ανακύκλωση υλικών ράβοντας παλτά και ζακέτες από παλιές

κουβέρτες. Την εποχή εκείνη η εξαγωγή ενός φορέματος της υψηλής γαλλικής ραπτικής ισοδυναμούσε με την εισαγωγή ενός τόνου κάρβουνου.

Κατά την διάρκεια του πόλεμου οι Γερμανοί ήθελαν να μετακομίσουν τους μεγάλους οίκους μόδας που ήταν στην Γαλλία στο Βερολίνο και την εκ νέου ίδρυση της έδρας της υψηλής ραπτικής ,αφού προηγουμένως είχαν δρομολογήσει μια νέα γενιά γερμανών σχεδιαστών ληλατώντας τα αρχεία των Γάλλων. Έτσι ώστε το Βερολίνο να γίνει η πρωτεύουσα της μόδας.

Το Παρίσι έχασε την θέση του στον κόσμο της μόδας διότι ο κόσμος αγανάκτησε από τους περισσότερους σχεδιαστές που τάχθηκαν με τους Γερμανούς. Η Coco Chanel ήταν μία από αυτούς, η οποία έκλεισε τον οίκο μόδας. Απεχθανόταν τους Εβραίους και τον κουμμουνισμό. Συνάπτει σχέση με υψηλόβαθμο Γερμανό αξιωματούχο και οι Γερμανοί την αποκαλούσαν «οριζόντια συνεργάτιδα».

Οι επιδείξεις μόδας στην γαλλική πρωτεύουσα δεν μειώθηκαν αλλά σε αυτές παρεβρισκόντουσαν σύζυγοι και ερωμένες υψηλόβαθμων Γερμανών αξιωματούχων. Μια από τις επιδείξεις με πληθώρα κόσμου ήταν του Γάλλου Λισιέν Λελόνγκ. Ο Λισιέν δεν ήταν σχεδιαστής αλλά διατηρούσε οίκο μόδας και σε αυτόν εργάστηκαν μεγάλα ονόματα, ένα από αυτά ήταν του Κριστιάν Ντιόρ. Ο Κριστιάν σχεδίαζε ρούχα για τον Λελόνγκ από το '41 έως το '46. Ο Κριστιάν Ντιόρ με τα λεφτά του πατέρα του διατηρούσε γκαλερί οπού πουλούσε έργα τέχνης μεγάλων καλλιτεχνών όπως του Πάπλου Πικάσο αλλά στην δεκαετία του '30 χρεοκόπησε. Έτσι μεταγενέστερα πιάνει δουλειά στον οίκο μόδας του Λελόνγκ και τον Δεκέμβριο του '46 γίνονται τα εγκαίνια του δικού του οίκου μόδας και το '47 πραγματοποιεί την πρώτη του επιδείξει μόδας έτσι μια μεγάλη ιστορία στον χώρο της υψηλής ραπτικής ξεκίνησε.

Μετά την λήξη του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου δεν άλλαξε κάτι άμεσα στην βιομηχανία της μόδας. Η οικονομία άνθιζε σιγά- σιγά. Τροπικές εκτυπώσεις και εξωτικά εμπριμέ έγιναν δημοφιλείς. Τα χρώματα και η εμφάνιση του Μεξικού και της Λατινικής Αμερικής έφεραν νέα χρώματα όπως το terra-cotta και το τουρκουάζ.

Εμπνευσμένες φούστες από την καλλιτέχνη Frida Kahlo. Ο Κριστιάν Ντιόρ το 1947 παίρνει τα ηνία στον χώρο της μόδας και το πρώτο που λάνσαρε ήταν η γραμμή A, αυτό ήταν το “New look” το οποίο συγκλόνισε και ενθουσίασε. Ο ποδόγυρος ήταν μακρύς σε φούστες και φορέματα. Πλατιά καπέλα και σφιχτή περίμετρος η οποία σχημάτιζε το σχήμα της κλεψύδρας. Το μήκος της φούστας ήταν από τα μέσα του γονάτου μέχρι τα μέσα της κνήμης. Άφθονη ποσότητα σε ύφασμα όπου σε κάποιους φάνηκε υπερβολή αλλά γρήγορα ο κόσμος τον ακολούθησε και έγινε ο βασιλιάς της μόδας.

Ανάμεσα στους σχεδιαστές που εκείνη την εποχή που έπαιζαν σημαντικό ρόλο ήταν Ο Cristobal Balenciaga ένας ισπανός σχεδιαστής μόδας. Το 1919 είχε ανοίξει οίκο μόδας στο Σαν Σεμπάστιαν και το 1937 μετακόμισε στο Παρίσι λόγω του εμφυλίου πολέμου.

Ο Pierre Balmain ήταν Γάλλος σχεδιαστής μόδας και ιδρυτής του ομώνυμου οίκου μόδας. Δημιουργούσε με κομψότητα και απλότητα. Ο πατέρας του ήταν ιδιοκτήτης της μεγαλύτερης επιχείρησης χονδρικού εμπορίου υφάσματος στην Προβηγκία ενώ η μητέρα του εργαζόταν σε κατάστημα με γυναικεία ρούχα που διατηρούσαν οι δύο αδελφές της. Έτσι, από παιδί, έμαθε τα πάντα για το ύφασμα. Δούλευε στον οίκο μόδας του Λελόνγκ μαζί με το Κριστιάν Ντιόρ. Το φθινόπωρο του 1945 άνοιξε τον δικό του οίκο μόδας. Παρουσίασε φορέματα εφαρμοστά στην μέση και μακρύτες φούστες σε σχήμα καμπάνας. Έκανε δημοφιλή την εσάρπα σε βραδινές και κοκτέιλ εμφανίσεις. Μαζί του το 1948 θα δουλέψει ένας ακόμα γνωστός σχεδιαστής που θα απασχολήσει τις επόμενες δεκαετίες, ο Gerard Pipart.

Ο Jacques Fath ήταν Γάλλος σχεδιαστής μόδας ο οποίος θεωρήθηκε ένα από τα τρία ονόματα που άσκησαν επιρροή στα μεταπολεμικά χρόνια της υψηλής ραπτικής ενώ οι υπόλοιποι είναι ο Christian Dior και Pierre Balmain. Η πρώτη συλλογή ρούχων την έκανε το 1937. Έχει σχεδιάσει κουστούμια σε πολλά κινηματογραφικά έργα.

Ο Jean Dessès (Jean Dimitre Verginie Dessès) ένας από τους σημαντικότερους σχεδιαστές μεταξύ 1940-1960, με δημιουργίες κυρίως βραδινές τουαλέτες με πτυχές κατασκευασμένες από μουσελίνα και

σιφόν επηρεασμένες από αρχαία ελληνικά και αιγυπτιακά ενδύματα. Άλλωστε ήταν γεννημένος στην Αίγυπτο και ήταν ελληνικής καταγωγής. Σε ηλικία 11 ετών σχεδίασε το πρώτο του φόρεμα που ήταν για την μητέρα του. Το 1937 δημιούργησε το δικό του οίκο μόδας και το 1946 δημιούργησε μία εταιρεία αρωμάτων με την δικιά του επωνυμία.

Ίνδαλμα εκείνης της εποχής είναι η Rita Hayworths με πραγματικό όνομα Margarita Carmen Cansino . Μεσουράνησε την δεκαετία του 40 και εκτός από το όνομα όπου στην αρχή λεγόταν Rita Cansino άλλαξε και το χρώμα το μαλλιών από σκούρο καστανό σε σκούρο κόκκινο για να προσελκύσει περισσότερους ρόλους.

Από την Rita επηρεάστηκαν στην τάση για τα χτενίσματα εκείνη την εποχή, μαλλί πλούσιο και μακρύ. Χωρίστρα στο πλάι με συνδυασμό μπούκλες στο τελείωμα ήταν μία εμφάνιση ιδανική για βραδινή έξοδο.



1950



Ίσως η πιο κολακευτική δεκαετία για τη γυναίκα. Οι γραμμές ακολουθούν το κορμί τονίζοντας τα ωραιότερα σημεία του σώματος, το στήθος, τη μέση και την περιφέρεια. Πέρα από τις haute couture δημιουργίες το καθημερινό ρούχο γίνεται όλο και πιο εύκολο και πρακτικό. Το μάκρος ξεκινάει κάτω από το γόνατο και καταλήγει στη μέση της γάμπας. Τα χρώματα είναι παστέλ, ασπρόμαυρο, πουά αλλά και εμπριμέ με λουλούδια. Το 1957 η μόδα υιοθετεί τη γραμμή «σάκος» την οποία λανσάρει ο Yves Saint Laurent που δουλεύει για το Dior. Οι ώμοι είναι χαλαροί, κυριαρχεί η λαιμόκοψη bateau και συνδυάζεται με περίεργα γεωμετρικά καπέλα. Το 1958 η γραμμή πάλι αλλάζει και η σιλουέτα γίνεται τραπέζιο. Τα μανίκια είναι τρία τέταρτα και οι ώμοι φαρδαινούν. Το τακούι στιλέτο καθιερώνεται και ο Dior ανακαλύπτει τη λύκρα κάνοντας επανάσταση στο γυναικείο εσώρουχο. Το φουρό φοριέται πάντα κάτω από φορέματα και τις φούστες δίνοντας όγκο. Στην Ελλάδα ο Ντίμης Κρίτσας ανοίγει το ατελιέ του δίνοντας μια νότα γαλλικής φινέτσας (είχε μαθητεύσει μόδα στο Παρίσι). Τον ακολουθούν ο Γιάννης Τσοπανέλλης ενώ κάνει την εμφάνιση του και ο Φιλήμονας.

LOOKS: Φορέματα σε γραμμή A, στράπλες για βραδινές εμφανίσεις, κλος φούστες, αμάνικα πουλόβερ που συνδυάζονται με ζακετάκια στο ίδιο χρώμα. Φορέματα με κόψιμο πουκαμίσου, παλτό που τονίζουν τη μέση με ζώνες και βερμούδες.

ΑΞΕΣΟΥΑΡ: Μεγάλες τσάντες ή μικρές κομψές, μαντήλια στο κεφάλι, πέρλες που αγκαλιάζουν το λαιμό και γυαλιά πεταλούδα. Απαραίτητα τα γάντια, τα οποία ταιριάζουν αυστηρά με το παπούτσι, τη τσάντα και το φόρεμα/ταγιέρ. Ζώνες που τονίζουν τη μέση. Κομψά πέδιλα ή λεπτά μυτερά με τακούνια. Βελούδινα καπέλα με ή χωρίς βέλος.

ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Τονισμένα φρύδια σε γραμμή τόξου, eye-liner και μάσκαρα. Τα χείλη βάφονται σε αποχρώσεις κόκκινου και πορτοκαλί. Η βάση για το πρόσωπο είναι σε φυσικό τόνο και το ρουζ πολύ απαλό. Μωβ μάσκαρα, μπλε eye-liner και μπλε του πάγου/ασημί σκιά ή μάσκαρα στο χρώμα χαλκού με απαλή πράσινη σκιά ήταν μερικοί από τους συνδυασμούς που επικρατούσαν.

ΜΑΛΛΙΑ: Οι γυναίκες βάφουν τα μαλλιά τους, το ξανθό επικρατεί. Περιποιημένα μαλλιά σε vague ή σε κότσους μπανάνα ή μικρά σινιόν στην κορυφή του κεφαλιού.



1960



Η μόδα ανανεώνεται και εμφανίζονται νέοι σχεδιαστές που θέλουν να κάνουν τη δική τους επανάσταση. Η ροκ μουσική, τα ναρκωτικά και η σεξουαλική απελευθέρωση κάνει τη μόδα εκκεντρική.

Η Mary Quant αλλά και ο André Courrèges κοντράρονται για την ανακάλυψη του μίνι. Το μίνι πάντως είναι γεγονός και αποτελεί σύμβολο της δεκαετίας. Ο Yves Saint Laurent λανσάρει το look Mondrian εμπνευσμένος από τους γεωμετρικούς πίνακες του Ολλανδού ζωγράφου. Ο Courrèges κάνει πραγματική επανάσταση με τα διαστημικά του σύνολα από πλαστικό, πιστά στον ενθουσιασμό της εποχής με τις κοσμοναυτικές αποστολές στη σελήνη. Ο Paco Rabanne παρουσιάζει ρούχα από μέταλλο, ανοίγοντας νέους δρόμους στην κατασκευή των ρούχων. Τα μικροσκοπικά μπικίνι λατρεύονται τόσο από άντρες όσο και από γυναίκες. Μοντέλα όπως η Twiggy και η Βερούσκα αποτελούν πρότυπα ομορφιάς. Στην Ελλάδα ο Γιάννης Βούρος, ο δημιουργός των μοναδικών τουαλετών του ελληνικού κινηματογράφου ανοίγει το πρώτο του ατελιέ, ενώ ο Γιάννης Τσεκλένης με τα ψυχεδελικά του prints κάνει επιτυχία και εκτός των ελληνικών συνόρων.

Η Ελίζαμπεθ από την Ολλανδία και η Βανέσσα είναι η ελληνική απάντηση στα μοντέλα του εξωτερικού, αφού μονοπωλούν τις πασαρέλες και τα showrooms. Ήδη αρχίζει να δημιουργείται ένα θετικό κλίμα στην ελληνική μόδα, οι σχεδιαστές γίνονται πιο οικείοι στο ελληνικό κοινό και βάζουν τα θεμέλια για την άνθηση που πρόκειται να ακολουθήσει.

LOOKS: Μίνι φορέματα, μίνι φούστες, ζιβάγκο, μικρά εφαρμοστά πουλόβερ. Στενά παντελόνια, κάπρι παντελόνια, καυτά σορτς, jureculottes. Ταγιέρ τύπου Jackie Kennedy, βελούδινα σακάκια και παλτό μέχρι το γόνατο.

ΑΞΕΣΟΥΑΡ: Χρωματιστά καλσόν και κάλτσες μέχρι το γόνατο. Τεράστια γυαλιά ηλίου, μπερέδες και κασκέτα, πλαστικά κοσμήματα, μαντήλια. Φλατ μπαλαρίνες, πλαστικές μπότες μέχρι το γόνατο, σανδάλια.

ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Το μακιγιάζ είναι έντονο με ψεύτικες τεράστιες βλεφαρίδες και μάσκαρα, ενώ οι σκιές είναι χρωματιστές (γαλάζιο, πράσινο, μωβ). Τα χείλη είναι απαλά σε αποχρώσεις ροδακινί και ροζ-περλέ.

ΜΑΛΛΙΑ: Τα μαλλιά είναι είτε κοντά, είτε πολύ μακριά. Ο Vidal Sassoon λανσάρει μια νέα μορφή του bob με όγκο και συμμετρία.

1970

Η δεκαετία του 70 είναι η δεκαετία που η disco γνωρίζει τις δόξες του.

Σε αντίδραση προς την παρερχόμενη δεκαετία των '60s όπου όλα ήταν πολύ στημένα και κραυγαλέα και το πρόσωπο ολόλευκο και αφεγάδιαστο, την δεκαετία αυτή γίνεται μια στροφή στο πιο φυσικό look σε μακιγιάζ και μαλλιά. Τα μαλλιά είναι ίσια με ένα μικρό γύρισμα στην άκρη, μακριά κυματιστά και ελεύθερα. Οι πρέσες των μαλλιών για το επιθυμητό κυματιστό αποτέλεσμα, μπήκαν στο παιχνίδι όταν έπαιξε το IT και τους Άγγελους του Charlie όπου πρωταγωνιστούσε η Farrah Fawcett.



Όλες λοιπόν ήθελαν να αντιγράψουν το look αυτό.

Την δεκαετία του 70 ήταν in, να μοιάζεις με surfer σε κοσμοπολίτικη παραλία, με ομοιόμορφο μαύρισμα και μπρονζέ-χρυσό λαμπερό πρόσωπο. Για τον σκοπό αυτό κυκλοφόρησαν για πρώτη φορά στην αγορά γαλακτώματα μαυρίσματος (self tanning) που μεταμόρφωσαν χιλιάδες νεαρές κοπέλες σε σοκολά θεές του ήλιου. Πολλές από τις γυναίκες της δεκαετίας αυτής, σήμερα κοιτάζουν με ανησυχία τις πανάδες και τα σημάδια στο δέρμα τους που τότε έκαιγαν κάνοντας με τις ώρες ηλιοθεραπεία φορώντας baby oil για να ενισχύουν την δράση του ήλιου.

Το μακιγιάζ της δεκαετίας ήθελε τα μάτια λιγότερο βαμμένα, με μάσκαρα που τα πρωινά σχεδόν δεν φοριέται παρά μόνο για να δώσει λίγο μήκος. Τα σκούρα eyeliner αντικαθίστανται από λευκό και γαλάζιο μολύβι που τοποθετείται κάποιες φορές στο εσωτερικό του ματιού ώστε να το κάνει να δείχνει μεγαλύτερο. Οι σκιές και τα κραγιόν της εποχής είναι σε μεγάλο ποσοστό περλέ, ενώ θραύση αρχίζουν να κάνουν οι κρεμώδεις και υγρές σκιές.

Όταν και χρησιμοποιούσαν βάση (make up), δεν την πούδραραν, αλλά την άφηναν σκέτη ούτως ώστε να γυαλίζει ελαφρά.

Δημοφιλείς γίνονται οι Αφρο-Αμερικάνοι για τα φουντωτά μαλλιά τους προκαλώντας κοσμοσυρροή στα κομμωτήρια για μια περμανάντ σε αυτό το στυλ, ενώ το όλο ύφος στην ενδυμασία ήταν εμπνευσμένο από ethnic και mainstream επηροές.



Η παρακμή στην Ενδυμασία



Πόρνες στη Νέα Υόρκη του 1970. του Ελευθέριου Αναστασιάδη

Αν ψάξετε στο διαδίκτυο πως ντύνονταν οι πόρνες την δεκαετία του 70, θα έχετε μία έκπληξη: ακριβώς όπως ντύνεται σήμερα μεγάλος αριθμός κοριτσιών το καλοκαίρι. Αν θυμηθείτε πως ήταν τα ρούχα που οι νέοι άνδρες πέταγαν ως άχρηστα κουρέλια στα

σκουπίδια 30-40 χρόνια πριν, και πάλι θα έχετε μία έκπληξη: σήμερα αυτά τα κουρέλια πωλούνται σε πανάκριβες τιμές στα πιο καλά καταστήματα.

Συμπέρασμα: Η ενδυμασία που είχαν οι πόρνες έγινε η καθημερινή αμφίεση των» **καθώς πρέπει**» κοριτσιών του σήμερα, και τα ρούχα που παλιά τα πετάγαμε ως άχρηστα, σήμερα τα αγόρια τα πληρώνουν ακριβά για να τα φορέσουν. Εάν όλα αυτά δεν είναι η **«αντιστροφή της Πυραμίδας»**, εάν δεν είναι η ανατροπή κάθε αισθητικής και ηθικής, τότε τι είναι;

Αυτός ο τρόπος ντυσίματος καταδεικνύει την ύπαρξη σοβαρού προβλήματος σε πέντε τομείς: Στην αισθητική αντίληψη: Η όλη αισθητική καλλιέργεια που έχουν πολλές κοπέλες εστιάζεται στο να διαθέτουν καλλίγραμμα γυμνά πόδια. Δηλαδή, η έννοια του κάλλους έχει περιοριστεί μέσα σε καθαρά υλικά και σεξουαλικά πλαίσια, και πέραν αυτών δεν έχουν καμία άλλη βαθύτερη ιδέα για αυτή την έννοια.

Στην αντίληψη της σεμνότητας: Σήμερα δεν υπάρχει καν η έννοια της σεμνότητας. Αν πεις σε κάποιο κορίτσι να ντύνεται πιο σεμνά, θα σε κοιτάξει σαν εξωγήινο ή σαν κάποιο άνθρωπο των σπηλαίων. Δεν είναι σε θέση να κατανοήσουν το πνευματικό περιεχόμενο αυτής της λέξης.

Στα μηνύματα: Η ενδυμασία στέλνει πάντα ένα μήνυμα στο περιβάλλον μας: δείχνει όψεις της προσωπικότητας μας, των ενδιαφερόντων μας, των επιδιώξεων μας, γενικά της κουλτούρας μας. Το μήνυμα που εκπέμπει το ημίγυμνο σώμα και τα κουρελιασμένα ρούχα είναι σαφές: **Να συνευρεθούμε ζωδώς μέσα σε έναν κόσμο που αποσυντίθεται. Στα σημεία αναφοράς:** Πολλοί νέοι άνθρωποι μεγαλώνουν σαν δεντράκια χωρίς ρίζες. Δεν έχουν μία συγκεκριμένη φιλοσοφία ζωής, δεν αναζητούν ιδανικά, δεν έχουν υπαρξιακά ερωτηματικά και ως εκ τούτου, η πνευματική ζωή τους είναι εντελώς αδιάφορη. Πηγαίνουν όπου φυσά ο άνεμος σαν σκόρπια κομμένα στάχια.

Στην παιδεία: Κεφάλια γεμισμένα από μαθηματικούς τύπους, ασκήσεις φυσικής και παπαγαλίες ιστορικών κειμένων· κεφάλια άδεια από βαθιά νοήματα, από αισθητική καλλιέργεια, από όμορφες συμπεριφορές. Και φυσικά κάποιος μπορεί να διερωτηθεί: οι γονείς τους τι κάνουν (ή τι έκαναν); Τίποτα, στην καλύτερη των περιπτώσεων, γιατί συνήθως βρίσκονται στην ίδια ή και χειρότερη κατάσταση από αυτή των παιδιών τους. Σε έναν κόσμο που οδεύει με ταχείς ρυθμούς προς την ολική αποσύνθεση, όπου η οσμή του σάπιου γίνεται αισθητή με ολόένα και πιο έντονο τρόπο, το κάλυμμα με το οποίο ο άνθρωπος σκεπάζει την σωματική γύμνια του, προσαρμόστηκε στην γύμνια της ψυχής του.

Video

<https://www.youtube.com/watch?v=REElUors1pQ>

1980

Η δεκαετία της υπερβολής. Οι ώμοι φαρδαίνουν, οι βάτες κυριαρχούν και η σειρά «Δυναστεία» κάνει την Alexis Colby πρότυπο μόδας. Η γυμναστική γίνεται μόδα και το αθλητικό look βγαίνει και εκτός γυμναστηρίου. Το τζιν αποκτά υπογραφή και τα logos κυριαρχούν παντού. Είναι η εποχή των super - models και του καταναλωτισμού. Η γυναίκα κυνηγάει την καριέρα και γίνεται οικονομικά ανεξάρτητη. Ο Lacroix φέρνει το μπαρόκ, ο Alaïa με τα πλεκτά του αγκαλιάζει το γυναικείο σώμα τονίζοντας τα κατάλληλα σημεία του, η Donna Karan χρησιμοποιεί το στρετς στα καλσόν και στα πουκάμισα body διευκολύνοντας την εργαζόμενη γυναίκα, ενώ οι Manolo Blahnik και Christian Louboutin καθιερώνονται στο χώρο του υποδήματος. Στην Ελλάδα υπάρχει έκρηξη στα περιοδικά μόδας, με το ΚΛΙΚ, DIVA αλλά και το πρώτο αντρικό περιοδικό το ΜΕΝ. Η Λάουρα Ντε Νίγκρις αναλαμβάνει τη Γυναίκα και αναδεικνύει νέα δημιουργικά ταλέντα στο styling και τη φωτογραφία.

LOOKS Φούστες τύπου lambada, τουτού, μίνι φούστες, κολάν, τεράστια φαρδιά t-shirts, ξεβαμμένα τζιν, σκισμένα τζιν, μπουφάν τζιν, κοντά jackets, βάτες, φαρδιά τεράστια μπουφάν, τοπ από δίχτυ, τοπ και φορέματα με τον ένα ώμο έξω, φαρδιές παντελόνες, αθλητικές φόρμες και αθλητικά κορμάκια. Φούστες balloon, τεράστια μανίκια αλλά και μανίκια νυχτερίδα.

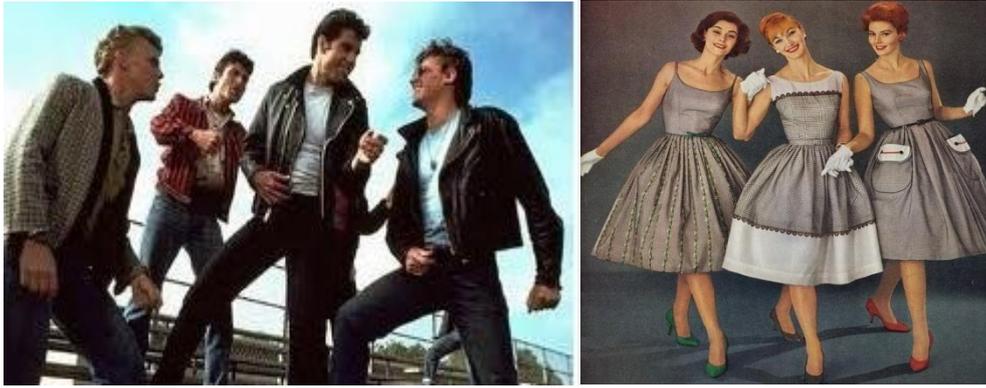
ΑΞΕΣΟΥΑΡ Γκέτες, γάντια με κομμένα δάχτυλα, γάντια από δαντέλα, φιόγκοι στα μαλλιά, στέκες, πολύχρωμα γυαλιά, κονκάρδες, τεράστιες ζώνες, πλαστικά βραχιόλια, μακριά κολιέ, χρωματιστά καλσόν. Αγαπημένα παπούτσια είναι τα αθλητικά εταιρειών όπως η Reebok, Nike, L.A Gear και Keds.

ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΑΚΙΓΙΑΖ : Τα φρύδια είναι φυσικά και παχιά. Το πρόσωπο φαίνεται φρέσκο και υγιές με ρουζ , αλλά και πούδρα που δίνει την εντύπωση του ηλιοκαμένου δέρματος. Τα χείλη βάφονται σε έντονο κόκκινο, ενώ οι σκιές παίζουν από γήινους τόνους σε έντονα χρώματα.

ΜΑΛΛΙΑ: Τα μαλλιά έχουν όγκο, οι φράντζες κρύβουν το πρόσωπο, ενώ η χρήση λακ και τζελ γίνεται καθημερινή συνήθεια.

ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ Vivienne Westwood, Jean Paul Gaultier, Moschino, Katherine Hamnet, Christian Lacroix, Azzedine Alaia, Romeo Gigli, Rei Kawakubo, Issey Miyake, Yohji Yamamoto, Donna Karan, Gianni Versace, Norma Kamali, Giorgio Armani, Gianfranco Ferré, Calvin Klein, Βασίλειος Κωστέτσος, Νικόλας Μαυρόπουλος, Τίμης Παρίσης.

ΕΙΔΩΛΑ Madonna, Cyndi Lauper, Kim Wilde, Grace Jones, Brooke Shields, Molly Ringwald, Nina Hagen, Jennifer Beals, Siouxsie Sioux, Dynasty, Dallas, Iman, Naomi Campbell, Cindy Crawford, Linda Evangelista, Christy Turlington, Stephanie Seymour, Tatjana Patitz, Helena Christensen, Cindy Serman, Meryl Streep, Paula Abdul, Ivana Trump, Άννα Βίση, Βάνα Μπάρμπα.



ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1920-1930

<http://modaendymasia.blogspot.gr/2012/10/1920.html>

<https://theialab.wordpress.com/2012/10/27/flappers-dives-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%BB%CE%B1%CE%BC%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%AE-%CE%B5%CF%80%CE%BF%CF%87%CE%AE-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BC%CE%B5%CF%83%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%AD%CE%BC%CE%BF/>

<http://fashionaddicted.com.gr/?portfolio=1920-1930-%CE%BC%CE%B9%CE%B1-%CE%B4%CE%B5%CE%BA%CE%B1%CE%B5%CF%84%CE%AF%CE%B1-%CE%B1%CE%BB%CE%BB%CE%B1%CE%B3%CF%8E%CE%BD>

<http://toperiodikomas.blogspot.gr/2013/09/1920.html>

https://users.auth.gr/~marrep/LESSONS/ERGASTIRI/NEW_TECHNOLOGY/4.2.htm

1930

<http://fashionaddicted.com.gr/?portfolio=1930-1940-%CE%B7-%CE%BC%CE%B5%CE%B3%CE%AC%CE%BB%CE%B7-%CF%8D%CF%86%CE%B5%CF%83%CE%B7>

<http://toperiodikomas.blogspot.gr/2014/10/1930.html>

1940

<https://theialab.wordpress.com/2013/02/08/%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BA%CE%B1%CE%B5%CF%84%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-1940/>

<http://thestyle-inme.blogspot.gr/2013/06/40.html>

1950

<http://modaendymasia.blogspot.gr/2012/10/1950.html>

<https://tonoikaipnevmeta.wordpress.com/2013/10/02/%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%AF-%CE%B5%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CE%BC%CF%8C%CE%B4%CE%B1%CF%82-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B4%CE%B5%CE%BA%CE%B1%CE%B5%CF%84%CE%AF%CE%B1-%CF%84/>

<http://city-life.eu/prosopa/afierwmata/2956-isotrias-tis-modas>

1960

<http://www.slideshare.net/ailiolmous/moda-dekaetia-60>

<http://chicandsilk.blogspot.gr/2013/11/fashion-by-decade-1960-t-60s-look.html>

<http://www.dynamikhgynaika.gr/moda/moda-ana-dekaetia-100-xronia-gynaikeia/>

1970

<https://sites.google.com/site/erasmakeup/home/makigiaz-tou-1900/makigiaz-tou-1910/makigiaz-tou-1920/makigiaz-tou-1930/makigiaz-tou-1940/makigiaz-tou-1950/makigiaz-tou-1960/makigiaz-tou-1970>

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGL-C111/62/475,1807/>

<https://ellas2.wordpress.com/2014/08/04/%CE%B7-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%BA%CE%BC%CE%AE-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1/>

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ Video

1920

<https://www.google.gr/search?q=%CE%B5%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%B1+1920&biw=1440&bih=799&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CCIQsARqFQoTCKi39ObA1sgCFcbVLAodNLoDvw&dpr=1>

https://www.youtube.com/watch?v=3Y0_dLgm4lw

1930

<https://www.youtube.com/watch?v=PnZCVkP7GIE>

<https://www.google.gr/search?q=%CE%B5%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%B1+1930&biw=1440&bih=799&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CCIQsARqFQoTCKfbhbfzF1sgCFcsULAodpDOKSA>

1950

<https://www.google.gr/search?q=%CE%B5%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%B1+1950&biw=1440&bih=799&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CCIQsARqFQoTCKmxxZzG1sgCFcyQLAodYAEDSQ&dpr=1>

https://www.google.gr/search?q=%CE%B5%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%B1+1950&biw=1440&bih=799&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0CAcQ_AUoAWoVChMIs-ur6MbWyAIVS9UsCh0vEwNW

1960

<https://www.google.gr/search?q=%CE%B5%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%B1+1960&biw=1440&bih=799&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CCIQsARqFQoTCInazIDI1sgCFcPdLAodLM8Afg&dpr=1>

1970

<https://www.youtube.com/watch?v=REEUors1pQ>

<https://www.google.gr/search?q=%CE%B5%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%B1+1970&biw=1440&bih=799&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CDUQsARqFQoTCJDHt6zK1sgCFcqHLAodsqsClg>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος

ΣεΜΟΔΑ 1980-1990

ΜΟΔΑ 1990-2000

ΜΟΔΑ 2000-2015

Επίλογος

Οι μαθητές που επιμελήθηκαν την εργασία είναι:

Σωτήριος Σπηλιόπουλος ...

Υπεύθυνος για το κομμάτι μόδας 1980-1990

Γεώργιος Θεοδωρόπουλος...

Υπεύθυνος για το κομμάτι μόδας 1990-2000

Ευάγγελος Κοτσίνι...

Υπεύθυνος για το κομμάτι μόδας 2000-2015

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην παρακάτω εργασία ακολουθούν πλούσιες πληροφορίες για την πάροδο της μόδας από τις αρχές του 1980 μέχρι και το τέλος του 2015. Πλούσιο φωτογραφικό υλικό σε συνδυασμό με τις πληροφορίες θα σας φέρουν έως και 35 χρόνια πίσω για να δείτε πως ήταν η τότε μόδα...



ΜΟΔΑ 1980-90

Το πολυσυζητημένο 80s, η δεκαετία της υπερβολής. Οι ώμοι φαρδαινούν, οι βάτες κυριαρχούν, η γυμναστική γίνεται μόδα και το αθλητικό look βγαίνει και εκτός γυμναστηρίου. Το τζιν αποκτά υπογραφή και τα λογότυπα κυριαρχούν παντού. Είναι η εποχή των super - models και του καταναλωτισμού. Η γυναίκα κυνηγάει την καριέρα και γίνεται οικονομικά ανεξάρτητη. Ο Lacroix φέρνει το μπαρόκ, ο Alaïa με τα πλεκτά του αγκαλιάζει το γυναικείο σώμα τονίζοντας τα κατάλληλα σημεία του, η Donna Karan χρησιμοποιεί το στρετς στα καλσόν και στα πουκάμισα body διευκολύνοντας την εργαζόμενη γυναίκα, ενώ οι Manolo Blahnik και Christian Louboutin καθιερώνονται στο χώρο του υποδήματος. Μίνι φούστες διχτυωτά τοπ φορέματα με έναν ώμο παντελώνια καμπάνα και πανω απ' όλα όπως αναφέραμε, αθλητικές φόρμες και παντού λογότυπα (ειδικά στα αθλητικά είδη)

Στην Ελλάδα υπάρχει έκρηξη στα περιοδικά μόδας, με το ΚΛΙΚ, DIVA αλλά και το πρώτο αντρικό περιοδικό το ΜΕΝ. Σκισμένα, ξεβαμμένα τζιν κολάν, και φαρδιές φανέλες (T-shirt). Βέβαια, όπως πάντοτε βρισκόμαστε περίπου 2-3 χρόνια πίσω ώσπου να εξαπλωθεί η νέα μόδα!

Τα ήπια 90s, απλότητα στη μόδα σε σχέση με τα παρατραβηγμένα 80s. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη τάση στο ντύσιμο. Στις αρχές τις δεκαετίας οι σχεδιαστές επικεντρώθηκαν περισσότερο στα έντονα χρώματα, στα μαύρα δερμάτινα μπουφάν, στα τζιν, πλατφόρμες και δερμάτινες μπότες.

Η μόδα των 90s ήρθε στην Ελλάδα για να εξομαλύνει την έντονη μορφή των 80s, ουσιαστικά από μόνοι τους οι Έλληνες θέλησαν μια στροφή στο πιο φυσιολογικό, στο πιο ομοιόμορφο



ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

<http://modaendymasia.blogspot.gr/2012/10/1980.html>

<http://city-life.eu/prosopa/afierwmata/1080-5464>

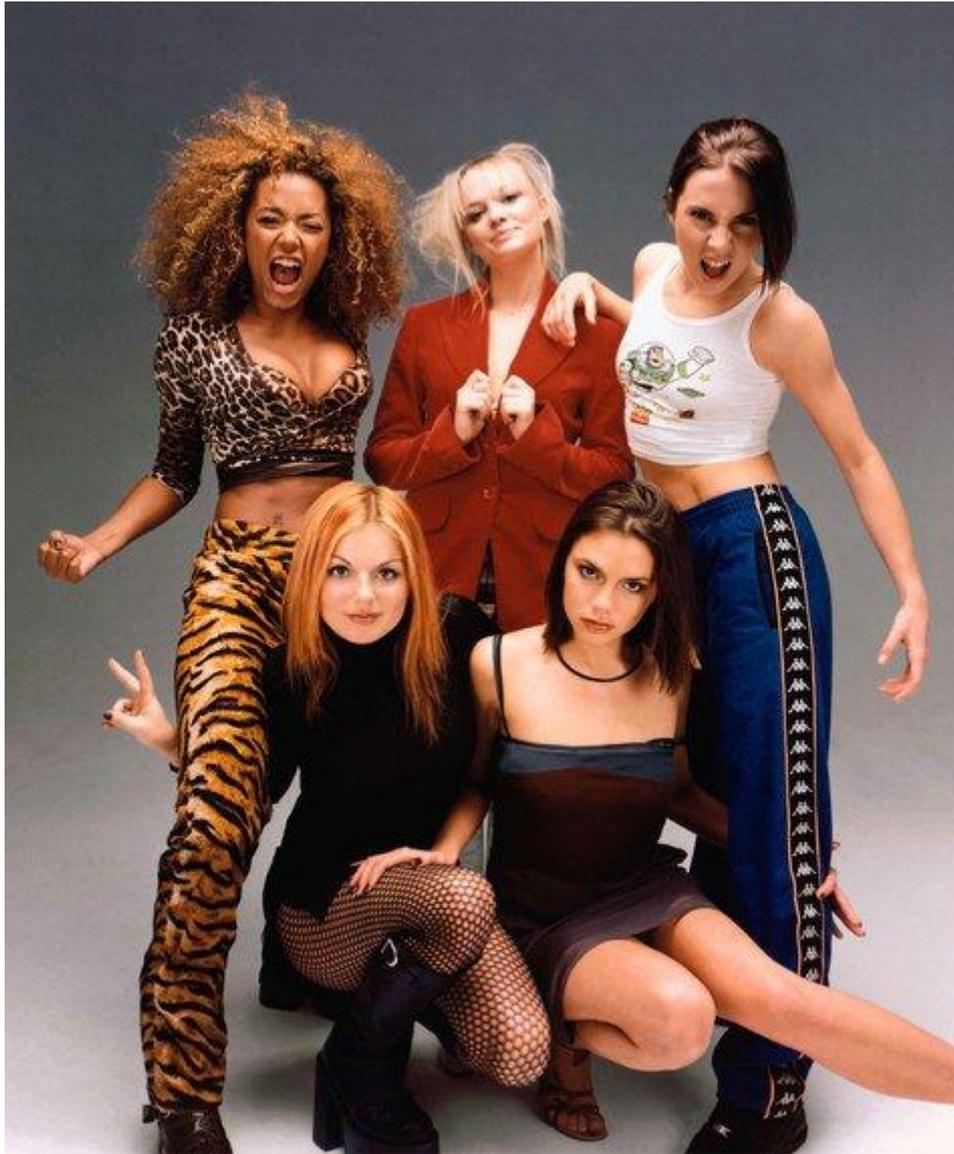
Μοδα 1990-2000

Πάνινα παπούτσια, φουσκωτά μπουφάν, jean παντελόνια, κοντά tops, δεν λείπουν από καμία γυναίκα. Το 90' έγινε η αρχή της

υιοθέτησης των τατουάζ και του body piercing. Αυτό ξεκίνησε την αδιάφορη, αντι-κομφορμιστική προσέγγιση για τη μόδα που ήταν δημοφιλής σε όλη τη δεκαετία του 1990, με αποτέλεσμα την εκλαΐκευση του casual chic look, συμπεριλαμβανομένων των T-shirts , τζιν , hoodies , και των αθλητικών παπουτσιών.



Η επιτυχημένη τηλεοπτική σειρά «Beverly Hills» είναι χαρακτηριστική για το look εκείνης της εποχής



Ένα αντιπροσωπευτικό γυναικείο συγκρότημα για το look εκείνης της εποχής είναι φυσικά οι Spice Girls

Η μόδα τη δεκαετία 1990-2000 εμπορευματοποιείται όσο ποτέ άλλοτε. Πλέον τα ρούχα μπορούν να καλύψουν κάθε τύπο γυναίκας και κάθε γούστο. Η ποικιλία και η απλότητα είναι δύο λέξεις που χαρακτηρίζουν αυτή την εποχή. η μόδα αυτή τη δεκαετία περιλαμβάνει:

- αθλητικά παπούτσια με γούστο
- πάνινα παπούτσια σχεδιαστών
- φουσκωτά μπουφάν

- πορτοφόλια με αλυσίδες
- φαρδιά παντελόνια
- βαμμένα μαλλιά
- μπλουζάκια με γυμνή την κοιλιά
- μπλούζες με κουκούλα
- τατουάζ



1990-2000: Ξεκίνησε η μόδα του «δεύτερου χεριού» αγορών. Gothic, Cyberpunk και Hip-Hop fashion κάνουν το ντεμπούτο τους στη δεκαετία που διανύσαμε.



ΣΧΕΤΙΚΟ ΒΙΝΤΕΟ ΓΙΑ ΤΗ ΕΝΔΥΣΗ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ 1990-2000 ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΛΙΝΚ:

<https://www.youtube.com/watch?v=jcRna1jmGXs>

ΠΗΓΕΣ:

<http://www.dynamikhgynaika.gr/moda/moda-ana-dekaetia-100-xronia-gynaikeia/>

<https://sofoussecrets.wordpress.com/2015/05/26/%CF%87%CE%AF%CE%BB%CE%B9%CE%B1-%CF%87%CF%81%CF%8C%CE%BD%CE%B9%CE%B1-%CE%BC%CF%8C%CE%B4%CE%B1-1900-2000/>

2000-2015

Η μόδα του 200 -2015 είναι... πληθωρική. Και χαρούμενη και αισιόδοξη. Και καθόλου αυστηρή. Παγέτες, τούλια, λουλούδια θα διακοσμήσουν τα γυναικεία ρούχα κάνοντας όσες τα επιλέγουν να λάμπουν αλλά και να... εντυπωσιάζουν.

Χακί -Στρατιωτικό στιλ

Για μια ακόμη χρονιά το στρατιωτικό στιλ παραμένει στη μόδα. Ένας εύκολος τρόπος για να το ενσωματώσει κανείς στο ντύσιμό του είναι τα παντελόνια χρώματος χακί, τα μπουφάν στην ίδια απόχρωση αλλά και τα μεταξωτά πουκάμισα του ίδιου χρώματος για πιο γκλαμ εμφανίσεις.



Κοστούμια

Τα κοστούμια είχαν βγει για αρκετά χρόνια εκτός μόδας, ωστόσο, φέτος, όπως όλα δείχνουν επιστρέφουν. Με παγέτες, βελούδινα, αλλά και εντελώς απλά προσθέτουν λάμψη και γοητεία.



Χοντρά τακούνια

Η τάση που έχει κάνει θραύση τα τελευταία χρόνια θα είναι παρούσα και την επόμενη σεζόν. Αυτό που θα κάνει τη διαφορά είναι ότι η μόδα θέλει τα παπούτσια να μην σταματούν στον αστράγαλο αλλά να ανεβαίνουν μέχρι ψηλά το γόνατο θυμίζοντας... Μονομάχο.



Παγέτες-Ασπρόμαυρο-Φλοράλ

Η επιστροφή της παγέτας είναι γεγονός. Ο καλύτερος τρόπος για να φορεθούν είναι... ραμμένες σε φούστες ή μπουφάν. Μονόχρωμα εννοείται.



Ο καλύτερος τρόπος για να υιοθετήσει μια γυναίκα αυτή την τάση το 2015 είναι μέσω δυο διαφορετικών κομματιών: Ενός μαύρου και ενός λευκού.



Τα φλοράλ τυπώματα αυτή τη σεζόν είναι μεγάλα, έντονα και φωτεινά. Τα...λουλουδιαστά ρούχα επέστρεψαν για τα καλά.



ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

<http://www.thebest.gr/news/index/viewStory/318872>

<http://www.queen.gr/MODA/FASHION-QUEEN-LOVES/item/105770-anoixi-kalokairi-2015-oi-10-megalyteres-taseis-tis-neas-sezon>

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μόλις είδατε την αλλαγή της μόδας συναρτήσκει του χρόνου, μία μόδα η οποία αλλάζει συνεχώς και θα αλλάξει...